

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת
Public Art and Early Media Archive

אירועי אמנות תל-חי 80

התכתבות וגזרי עיתון

התכתבות, מכתבי הזמנה, גזרי עיתון
מקור החומרים: אמנון ברזל

Tel-Hai Art events 80

Correspondence and New Clips

Correspondence, invite letters, news clips

Material source: Amnon Barzel

המכון לנוכחות ציבורית
המרכז הישראלי לאמנות דיגיטלית, חולון
למידע נוסף צרו קשר דרך archive@digitalartlab.org.il

The Institute for Public Presence
The Israeli Center for Digital Art, Holon
For further information please contact us at archive@digitalartlab.org.il

THE NEW MUSEUM

65 FIFTH AVENUE NEW YORK 10003 (212) 741-8962

August 14, 1980

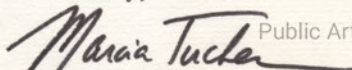
Amnon Barzel
Chief Curator
Tel-Hai 80 Contemporary Art Meeting
Tel-Hai College - Art Institute
P. O. B. 20064 Tel Aviv
ISRAEL

Dear Amnon Barzel:

תודה רבה על מידע המגיע אלינו
Thank you for sending us information about your forthcoming art meeting "Tel-Hai 80". I very much appreciate your kind invitation to participate, but unfortunately will not be in Israel this fall.

Best success to your project.

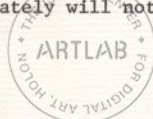
Sincerely,

Marcia Tucker
Director

Public Art and Early Media Archive

MT/nrr

מכון תרבות וידיעה
INSTITUTE FOR PUBLIC PRESENCE
مركز للثقافة العامة

THE NEW MUSEUM
THE NEW MUSEUM
THE NEW MUSEUM
THE NEW MUSEUM
THE NEW MUSEUM
THE NEW MUSEUM
THE NEW MUSEUM

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

IPQ

מכון למחקר ופיתוח
מרכז המחקר והפיתוח
מכון למחקר ופיתוח

Public Art and Early Media Archive

AIR MAIL

Amnon Barzel
Chief Curator
Tel-Hai Contemporary Art Meeting
Tel-Hai College - Art Institute
P.O.B. 20064 Tel Aviv
ISRAEL

65 FIFTH AVENUE NEW YORK 10003 (212) 741-8962

מברק

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

בדיוור הראשונה של המברק הנמצא במעטפה זו פאים הפרטים לפי הסדר דלהלן:
מספר סדורי, מספר מקורי, בית הדואר ממנו נשלח המברק, מספר המלים, יום המשלוח
שעת המשלוח, הוראות ושיטות (אם ישנן כאלה)

A BAAZEL TEL-AVIV MEETING אל

POB 20064

YAFU

TEL AVIV

קולות

TELEGRAM

מממחפ

יריד 1120377 579
ירושלים 1516 26 20

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

אמנון ברזל / מפגש תל חי תד 20064
תל אביב

IPQ

מכון לזיכרון דיגיטלי
מרכז למחקר דיגיטלי
מכון לזיכרון דיגיטלי

דחוף
אנא התקשרו בשעות הבוקר עם 02-634594
בעניין חכנית מפגש תל חי

מרטין וייץ

חזרה 20064 02-634594

63

TELEGRAMME

TELEGRAMME

FTK865 345
KOELN/60 48/47 25 1250

A BARZEL TEL-HAI-MEETING POB20064
YAFO
TELAVIV

THE MOST SERIOUS ILLNESS IN MY CLOSEST FAMILY BUT NOT
ANJA OR NINA IS HINDERING ME FROM FIXING THE DATE OF
DEPART BETTER TO INVITE SOMEBODY ELSE IN
TIME ALL THE BEST FROM YOUR GREAT WORK LETTER FOLLOWS
YOUR FRIEND MANFRED

Public Art and Early Media Archive

COL POB20064

By air mail
Par avion

*Be properly
addressed*

POSTCODE IT

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

Amnon Barzel,
p.o. box 20064,
Tel Aviv,
Israel.

Public Art and Early Media Archive

NICHOLAS POPE
21 VICARAGE ROAD
ALTON
HAMPSHIRE GU34 1NZ
ALTON (0420) 88194

Dear Mr Barzel,

ארכיון אמנות ציבורית ומדעית ומוזיאון תל אביב

I shall be arriving on flight B.A. 576 (1950WS)
at Tel Aviv on Tuesday 26th August. I
think that will give me sufficient time to
make something. I have my ticket. I look
forward to hearing more of the details
about the landscape, equipment and tools.

Your Sincerely, Nich Pope

Public Art and Early Media Archive

Tel-Aviv, 24 October 79

Giancarlo Politi editore
36, Via Donatello
20131 Milano, Italy

Dears Giancarlo and Helena,

Just today I got the advertisement forms, rates and some numbers of Flash Art - you sent me. I will do my best to get subscribers for the magazine and a lot of advertisements.

Attached to this letter you will find an additional list of Israeli artists - galleries - etc. for the Art diary 80. I hope its not too late.

I am preparing my essay (+ photos) on contemporary art in Israel, as we agreed.

In a week, it will be decided about realizing an international art-meeting in Israel, at the Galilee - after my plans. I will write you everything about it, and you will, definitely, be invited to take part in this meeting, which will take place at the end of April 80. You both.

Now I have to decide which artist will be shown at the Israeli pavilion in the Venice Biennale. My intention is to show political art (I think that I will have, also, to create the artists...)

I am curious to see the new Flash Art international Avanti to the top success of editing an art magazine

I will be in Italy again in January, till then you will get my material.

all the love and friendship
yours

Artists

Arowetti Batia, 18 Hanevyim St. Tel-Aviv-Tel (03) 294106

Alima Rita, 7 Hanelech Koresh St. Tel-Aviv, Tel (03) 624749

Bak Shmuel, 41 Hashikma st, Savion, Tel (03) 750683

Bishofs Maris, 8 Pirchei-Aviv St. Tel-Aviv, Tel (03) 251219

Eshel-Gershuni Bianka, 40 Hankin St, Ra'anana.

Gat Eliahu, 56 Nahmani St. Tel-Aviv.

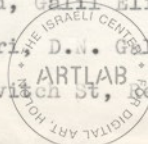
Natan Efrat, 27 Lordechai st, Kyriat Tivon.

Peralta Daniel, Kfar Szold, Galil Elion.

Shemi Yechiel, Kibutz Kabri, D.N. Galil Ma'aravi

Smilansky Neomi, 14 Moskovich St, Rehovot, Tel (054) 51187

בית המידע הציבורי
INSTITUTE FOR PUBLIC RESOURCES
מכון המידע הציבורי

Galleries

Public Art and Early Media Archive

Graphics 3, 2 Mapu st., Haifa, Tel (04) 246783

Mabat, 31 Gordon St, Tel-Aviv, Tel (03) 236868.

Talma, 27 Gordon St, Tel-Aviv, Tel (03) 237517

Tiroche, 10 Kikar Kedumim, Old Jaffa, Tel (03) 823154

NOTE

The Galleries: Kirshtein Beni & Russ - Do not exist any more.

Art Magazines

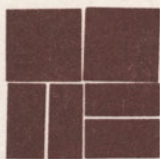
Proza, P.O.B. 6072, Tel-Aviv, Tel (03) 235304.

Public & Private Cultural Institutes

Tel-Hai Art college, Tel-Hai, Galil Eliyon- tel (067) 40969.

TEL-HAI 80

CONTEMPORARY ART MEETING

תל-חי 80

מפגש אמנות בת-זמננו

אני שמח על ההזדמנות לכתוב אליך, ומקווה לשיתוף פעולה איתך בנושא המועלה במכתב זה.

אני מזמין אותך להשתתף במפגש לאמנות בת-זמננו "תל-חי 80", שיפתח ביום 3 בספטמבר 1980 וימשך ארבעה ימים.

המפגש יתקיים בשטח מכללת תל-חי שבגליל העליונה בחולון, ובנוסף הפתוח. ישתתפו בו כ-60 אמנים ותאורטיקאים, מישראל, אירופה וארה"ב, והוא יכלול שלושה תחומי פעילות עקריים:

מכון לחקר אמנות ציבורית
INSTITUTE FOR PUBLIC PRESENCE

עבודות בטבע
מיצגים וארועים
וידאו

במסגרת המפגש יערך סימפוזיון בנושא "אמנות וחברה בשנות ה-70". פרויקטים בתחומי ההדפס והצילום ילוו את נושאי הפעילות העקריים.
Public Art and Early Media Archive

במסגרת היצירה בטבע, יהווה מפגש תל-חי רצף של אמנות-בתהליך, כשבמשך ארבעת ימי המפגש יעסקו האמנים המוזמנים בעבודה בטבע תוך שימוש מירבי בחומרים-של-טבע, לשם יצירת תוצאה ארעית או קבועה.
ניתן להגדיר תחום זה של פיסול כ "מיתווים בטבע".

לרשותם של האמנים שיפעלו בתחום זה יועמד ציוד מכבי, חומרים, אמצעי הסעה וצוות עוזרים.
המיכשור הדרוש לביצוע המיצגים והצגת הוידאו - יועמד לרשות האמנים, שיוכלו להסתיע בעוזרים טכניים.

לתאריך פתיחת המפגש יוכן קטלוג דו-לשוני (עברית ואנגלית), בו יוקצו לכל אמן שניים עד ארבעה עמודים. קטלוג זה יכלול תקצירי הרצאות שיכנתנו בסימפוזיון. המפגש יתועד בסרטי וידאו וכפרויקט של צלמים.

"מפגש תל-חי 80" הוא מפעל של המועצה האזורית הגליל העליון המאגדת 27 קבוצים. אמנים ואנשי ארגון הנימנים על צוות המכון לאמנויות במכללת תל-חי - מהווים את הסגל התפעולי של מפגש זה. אירוח המשתתפים המוזמנים - יהיה בקבוצים ובבתי הארחה שבאזור תל-חי. האמנים שיוזמנו, מן הארץ ומחו"ל, יוכלו לשהות במקום, לצורך תכנון עבודתם, כשבועיים לפני תחילת המפגש.

הזמנה זו כוללת ארוח מלא והסעה.

עם קבלת תשובתך החיובית (עד 20 בפברואר) להזמנה זו - אעביר אליך פרטים נוספים, ככל שיידרשו, לצורך ביצוע עבודתך והכנת הקטלוג. ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

מכון לתיעוד מוקדמת
INSTITUTE FOR PUBLIC PRESENCE
מכון לתיעוד מוקדמת

בציפיה לתשובתך החיובית

Public Art and Early Media Archive

אמנון ברזל

אוצר ראשי

TEL-HAI 80

CONTEMPORARY ART MEETING

תל-חי 80

מפגש אמנות בת-זמננו

I am glad to have this opportunity of writing to you, and hope that following this letter, we'll also be able to meet.
You are invited to take part in the Contemporary Art Meeting "Tel-Hai 80", which will be opened on September 3rd, 1980 and be held for four days.

The meeting will take place on the grounds of the Tel-Hai College, situated in the Upper Galilee, in the northern part of Israel and close to the Lebanese border. It will be held in interior and open spaces, within the landscape overlooking the Hula Valley and the Golan Heights.

About 60 artists and theoreticians from Israel, Europe and the United States will participate in this meeting which will include three main fields of activity:

- works in nature;
- performances and events;
- video;

During the meeting there will be held a symposium on "Art and Society in the 1970's". The main fields of activity will be accompanied with projects in printing and photography.

.../2

TEL-HAI 80

CONTEMPORARY ART MEETING

תל-חי 80

מכגש אמנות בת-זמנו

- 2 -

As far as works-in-nature are concerned, the Tel-Hai meeting will constitute a succession of art-in-process. During the four days meeting the participating artists will be working in nature, making utmost use of materials-of-nature in order to create temporary or lasting results. This realm of sculpture may be defined as "Sketching in Nature".

Mechanical equipment, transportation facilities, working materials and assisting staff will be put at the artists' disposal.

The equipment required for carrying out of the performances and presenting the video will be available to the artists, who will be able to use the services of technical assistants.

Towards the opening of the meeting, a bilingual catalogue (Hebrew-English) will be prepared, in which 2 - 4 pages will be allocated to each artist. This catalogue will include the synopsis of lectures to be delivered by the artists and theoreticians.

The meeting will be documented in video films and by a photographing project.

Public Art and Early Media Archive

The "Tel-Hai 80" meeting is a project of the Upper Galilee Regional Council, comprised of 27 kibbutzim. It is perhaps for the first time that socialistic communes initiate and organize a large-scale event in contemporary art.

The operational staff behind this meeting is made up of the people of the Tel-Hai College Art Institute, who are artists and administrative executives, members of the Upper Galilee Kibbutzim.

The invited participants will be accommodated in the kibbutzim and guest-houses around Tel-Hai. The invited artists, from Israel and abroad, will be able to stay there in order to plan their works as early as two weeks prior to the meeting.

This invitation includes a round-trip flight, accomodation and hosting in Israel.

.../3

TEL-HAI 80

CONTEMPORARY ART MEETING

תל-חי 80

מכגש אמנות בת-זמנו

- 3 -

After having received your answer in the affirmative (which should be given up to February 20th) to participate in the performance/video part of the meeting, you will be furnished with the technical details regarding the meeting, the equipment available to you, and the particulars of the catalogue.

Looking forward to your reply,

INSTITUTE FOR PUBLIC PRESENCE
מכון לתערוכה הציבורית

Public Art and Early Media Archive

Sincerely yours,

Amnon Barzel
Chief Curator.

תל-חי 80: עובדות, רכילות, אמנות, אנשים

השינאה והחשבון

מזינת העליזבא לא סובלת עובדות, העובדות, לעיתים, מפריעות לתשעית ה' הזהירות ולמצהירים המיקצועיים. ובכן, אי רוע תליחי, מיפנס אמנות בתזמנו, אכן התקיים, לא היתה כל פגיעה בשכב הקדוש, על-כילפנים, אני לא אחרתי פגיעה שכו, במהלך ביקור בן 10 שעות. האירוע האמ' גותי המוחק, ולעיתים המושפז ביותר ב' תמצית השנה הנוכחית, התקיים בין ה-6-3 לספטמבר, רבים ממשביריגליל ביקרו ב' מקום, וכן פאול תלמידים ועשרות אנשים, המשתתפים למספחה האמנותית או לשולתי הרחלים, האירוע, במבון מסרים, היה חגי' גה של אדם אחד: אמנון ברזל, העורך של מיפנס תלחי, בבקום בוצעו הוצגו 35 עים, הספקתי לראות רק כ-15, ואל חלקם אחיות בחמש, הלחי ניכנסה להיסטוריה של האמנות הישראלית כאירוע, לא כחצי' גה איכות, האירוע הוא העניין המידוי, מיפנסו הוא האהגר, האיכות, המשתנה מ' אמן לאמן, היא דבר מיצטר, תלחי קשור לסוציולוגיה של האמנות הישראלית, הקונסטס הזני, איפוא, רחב, הוא כולל גם את העיתונות, הקיבוצים שבאזור, יגאל תומרקין, עמוס קינן, בני פאר, בוקי שורוק, 3-4 מיליון לירות. יגאל תומרקין ועמוס קינן, כוכרי, תקפו בחריפות את ה' אירוע, ואת מה שניראה, מרחק, כמסרד תיו או כמנישו, הקונסטס כולל גם את אנשיהירות של העיתונות האמנותית-בויתת, את האמנים ניצורים כצורריהחלה, במבון מסיים, ואת המספחה האמנותית ה' מקומית המבוססת, המעדיפה שיתוק של עיניים, המודרכת על-ידי חשבון אינ' סרטני, שינאה חספה, ושלח וחייתראיה של ציה ביותר, כותבת השינאה התחשק, ב' מידת זה, היא אמנון ברזל, את ברזל, אם וכאשר, יש לבדוק לגופו של עניין, אנסה

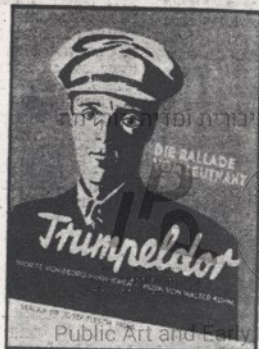
הישראלית, המיבחן, כמבון, הוא מה עושים עם זה, "סיסל סביבתי" הוא, כמבון, כות' רתגג, שהוא חלק מחרבות ההגדרות וה' קיסלוגים, שהוא ערך שכני, סיגניו, ר' חשיבתי במילון הערכים של האמנות, ל' מיסול הסביבתי ולעבודה בשכב ע' הוסי' טוריה משלם, ועתיד משלם, אחרות' שלהם ניבון גם בתלחי, גם הסוציולוג' טיקה של האמנות הישראלית ג'בחנה כאן.

זבל דמאוגי

השבר הסודי אפריקני, באלאדת-טרומפלדור

הספקתי לראות את העבודה של דוד פין, עזרא אוריק, קדישמן, ארואטי, ודי' ריה, אורני, עדו אברבאיה, כחג'ני' ארי' רז, ללוש, מאירי, שורוק, אוסק, מירח, כל אחד מהם הביא לתלחי את עצמו, כ' לומר, "המפתח", בעיקר, ולא חלו' מלומד' באמנים מעצבים ומסוגגים, חלקם מאוד סטוגגים, לגבי אחרים מהם, תלחי לא היה אלא מקום-הצגה נוסף, לא טבע ספסי, לא קסד'היסטוריה ולא בטיה, לגבי אחרים מהם תלחי הוא סרטס.

בוקי שורוק - שורוק, ישראליאמריק' אי, סכח' אליו את האש הצבירית, הוא ביקש ליצור, משולש לבן' על המודרות המיודחיים של הרי נפתלי, שלוש כמיס' לבנים, הצבועים על הגבעות מעל קירת' שמונה ככיוון תלחי, השטחים המסוגגים (50 דונאם) אמורים הו' להיות מרוססים בסיד, בעזרת הליקופטריסטים, עם הנוסג הראשון עתיד היה הסי' להישפס, הגושג הויה לשנות באופן זמני את הגוף, את היצירות הגוף, ליצור מוקד חזותי מלאי' צבעוניות הגוף, ושלח וחייתראיה של ציה, עקב התנגדות ציבורית והתנגדות של מוסד האמאי' לנשים ולטבע, נימצג מ' שורוק לעשות זאת, הרעג סביב מריקסי' שורוק עשה למיפנס תלחי את יחסייהג'י

הבלאדה של לויטנט טרומפלדור
תצלום עטיפה - מראא 1931.

ושל יצירות פשוט ובסיסית, תלחי הביא קדישמן אותות-קדישמן מוכרי, האיותות יושב כן שביעיות, אך אינו מיוחד לתל' זי, כלומר, סמל נייד.

דוד אורני - לתום המושג של אורני' יש כוח, אורני' השכיב על הקרקע ארבעה גברים, שני ישראליים-גורים ושני ישרא' רוחות-השמים, כשראשם סמל לשיחור של בור שניקוד באדמה, דם שהוקו מרור' עוהותם - מבקום, לעיני הקהל - נימצג לליקויבל וגוטמן בבזר, יחד עם שים, שעליו גרשם תיעוד הפעולה, והבור נחתם, אורני, יהודי חביב המקרין אמינות של נקייכמים, מחשיב זאת לתקס או לסמל השואף להציג את אפשרות הקייסיות, ל'

אובייקט מסוטרגלרית מוזהה ככות, ח' אונגרד הישראלי, זה המתבלט, מורכב ב' חלקו הגדול, מקרייריסטים מבחולים, שה' אינסגרטי-האשי' שלהם נמוך למדי, הצעי' רים מסוכנים מן המבוגרים, כי הם מבזר' לים מהם, האונגרדיסטים הצעירים הם עם' אות, במשך שנים אחרות הם נהנו כאן מ' הוצעת נעורים' חובקת-כל, הויהו שלהם, הוא מיתקדסליבראלי, כותב שורות אלה, המכיר אותם מבפנים, יודע שהשיאיות שלהם לא עוברות את המחסום הבורגני, יונה פיסר היה, בזמנו, אחד המקיימים ה' עיקרים שלהם, כשפיסר איבד את מעמדו הביצועי, הם, מרחו' כבר מישהו אחר, יי' לפנתו או, כעיצובם של השיטות בפישר, ל' אמן שבו סימאן גיטלין, אחד מהחבורה, ואמרו לו ששני קורא חייב את השתיקה של חילי-השקולדה, מר גיטלין אמר, כן, צריך לעשות ששהו, אולי אחת יודע מה' אמרתו לו שלא יצחק אחרי, ששטט דימיי' נו שנפלה שעה מראש, למת' אינו מספר זאת הפאסיים מרים ראש, שהוא חומר כאן? כי מרדבר ברכילות, שהוא חומר מחומריאמנות, כולל אירוע תלחי, חילי' השקולדה הגיעו לתלחי, כבו שמינציע' ל' סרטס: אחת אחת, בלי שותפות אמה, עם מחסיות-המספחה טענות, לעשות עוד' בוב, להיחלל כסלולג הדולשני, הצעירים חייבו לשקנבורגר, ואולי גם לעורך הגזון 'פראס'ארס', ניצקולו פולטי, ולמבקר ח' צרפתי רסטאני, מנפזר שנקנבורגר, איש' הדוקומנטס העיבירג'וני, מחוקי, כן מא' מיניע הצעירים, את אחד מספחתות-הכניסה של אירועה, תלחי לא לויב כל מלון תל' אביבי, העיקר למשג את שנקנבורגר, להי' קלס בוכרינו, אין מה לעשות, המסר כפי ימלתה, הם יודעים ברוי איהם הם חיים, גם אמנון ברזל, עורך תלחי, ידע, הוא, שלי הויה טעות, "מכר' לתם את שנקנ' בורגר, פולטי, רסטאני ועוד, הכל יודעו בשל מה כלה ניכנסת לחופה, מעל תלחי

מקור זה הוא אבן 1000 שנה וזו היא
וכאשר יש בדוק לגופו של עניין, אנסה
לעשות זאת כאן.

מה עושים עם זה?

הנושא המוביל של תל"ח היה עבודה ב' סכע, בסביבה צעקה: הסכע הינו, איפוא, המסגרת, החומר, הלל-התנועה, הניעה, ה'

משה קדישמן

מושה קדישמן: צביעות גועים וצאן

נושא. תל"ח הינו אירוע ברצף אחד וזה
משך, בין 20 שנה. של עבודה בסכע ועם
הסכע, במסגרת של סימפוזיונים בינלאומיים.
מיים. תל"ח אינו חידוש, אלא נקודת
ציון ישראלית, המצטרפת למפה בינלאומית
מית מדורגת, מתועדת ומתוארכת. תל"ח
יונק מחשיבה בינלאומית, מנוסחת היטב,
המבקשת להיתקן מחיטוטות הגלריה
החשך האמנותי-המסחרי. לעבודה ב' סכע
מסידים שונים, כחלקים שונה, ואולי זכות
קיום שונה. יש הרואים בעבודה זו אקס
שילטת כלפי הסכע. הציוויליזציה, האור
באנדרתה והחידוש מירסו את הסכע, האמן,
המייצג את הציוויליזציה, עורך פעולה כר
רה, האמן, בשעת המעשה עצמו, מייצג כר
את עצמו. לאחר זמן, הציוויליזציה מאבצת
את האקס שלו. עבודות הסכע הארכיוניות
מצטוות הכוונה פליסטית או ריגשית בלתי
מבחינת או שכולה, וכעוררות מודעות.
חלק מהעבודות בסכע הינן תופעה של היט
תורת-עצמית, של אמן זה או אחר, סכל ה'
נרדן מלסונת הגלריה-מסחר. ההיסטוריה
או האנאלוגיה, במקרים מסוימים, מ'
דעם. חוסר משי, מי שמכסה לכן,
שולט על שימוש עצמו כן העסק כולו.
לתל"ח, עבר ל.סכע, נוסף הקשרים
ההיסטוריים, מיתולוגיים וריגשיים.
מקורו של רח ובעבודתו הנושא שלט

נקייסטים, מחשיב זאת לטקס או לסל
השואף להציג את אשורות הקיום, ל'
הדגים את הקשר דס'אדמה'אדם, להשאיר
לדורות הבאים דוקומנטציה של תל"ח
שיראל 1980. אורגן ביצע את הפעולה כש'
הוא בנור-משהו ומרובץ, כלומר, לא כ'
עצמית מתורגל. עם זאת, אורגן שמחשש
בוארצון ובטכניקת-גיתיו של אירוען סופר
פרופסיונלי. חוסר התואם בין אורגן ההם
לבין האירוען הזה, מקשה על הדגרתו כ'
פרא-אציל, המייצג באופן אינסטינקטיבי
סכסים פרימיטיביים, הוא מייצג סכסים
כספרי-פרימיטיביים.

עורא אירוען — העבודה הנוכחת ביותר
במקום. אירוען אירועי, דמוי כשפן צר
הולך וניפתת דרומה, לכיוון קרית-שמונה.
תחתית הואדי נוקטה, וסונגנה, בעזרת
דחפור, נוצר מסלול בעל שתי רמות-גובה.
ההתנהגות נישתחת אל מעין אספתיאסורן,
שמכרכו תועמד סלע-סל, ובשלב קודם
הועמדו שלשה סלעים-פילון, בצבים, גר'
למים, שנעצקו משולי ההר, אורך המסלול
350 מטר, אותם יש לעבור בחליה על
מנת לחתות את הפריצה ואת ההתפרצות ב'
סכע. הצבת הסלע-פילון אינה נוצרה בואר'
סרליות-יחידה, האירוען של הסכע-הינן
מייד, אורוען קורא לעבודה: 'מול הבקע',
מבזה לשבר הסור-אפריקני, שהוא: 'אחד'
החומרים הפיסוליים החדים, המעצבים כיום
את קרום כוכב-הלכת ארץ, אורוען חי את
ה-חומר, ובתל"ח הוא השליל את הסביבה
עצמה.

דוד פיון — הראשים המפוסלים, המס'
כחיים או האכספריטיבים, ה-פרימיטיביים'
כא, והסכע-הינן של פיון, וחסמנו בקס'
קרקע ובקס-דחליות כמייצגים ארכיאור'
לוגים חשופים. בסכע חשף מוחו תיאטלי'
שמתוך, כיסעס מבין, טוב לתל"ח כלג'
ריה, ורודון.

עזרא ארביטאי — של גילוייה מחדש של
הגלריה של חלחלסנו שרופסלדור, מאת
יחידה-חללית כהן למלים של גיאורד מאר'
הישר — שחבורה ב'1931 — יש מאר'
לעזא ארביטאי. קריין יצא-נרמניה חובר
אחד הקריבוצים שבסכע, מאתארן ביצנו
שחבר תל"ח. סנסים-סל, נוסטלגיה ומת'
חבר היטב עם סנת 80.

המחוסם הבורגני

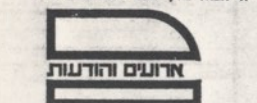
הקרייריסטים

מיסטר שנקבורג

את אירוע תל"ח צייר ג'ורד תחשפ.סכס.
לאירוע מאפיינים של טקס, הוא נערך ב'
שט מוגדר, בזמן מוגדר, הוא כולל קהל
ועצבים. הוא מתפתח שרשק-לשלב, מוגלה
על-ידי בימאי, שרשק-לשלב, הגשעה הארכוניה
לתל"ח היא חלק מהסכס, המורכב מסקסים
אחרים, שרובם כמיימים וסמולגני. הוא
שואף, מתחילתו, ליסומה הטקס הוא הוא
גם מיתכן סוציולוגי, כאמור, אירוע תל'
שחתיין לאורגניזציה החדשה, בעיקרה,
הי המיתחת האירועי, החדשה, דבר-החדש

ש/ח וזהו שנקבורג שנקבורג שנקבורג
בורג, פוליס, רסטאני ועוד, הכל ודועים
בשל מה כלל ניכנסת לחופה, מעל תל"ח
ריחפו שתי פטריות, האחת, פטרית של
רכילות ושל דון קטן, האחרת, פטרית של
קריקטור סכסם ואולי טיבעי. על הקרקע
רצבה התמימות, זו של אשני-הקריבוצים, שתרמו
המצרעה האוורורית הגליל העליון, שתרמו
זמן סכף, צבדה ורצון טוב, פטריות-אצות.
אולי הגוע הישראלי האחרון הידע, 'החדש'
קודש' מהי, כן, שנקבורג הגיע, חי שבר
עות, אבל הוא הגיע, והוא ראה את סבת
ואת וולטר, ברזל נתן לסבת, לדומא, את
הודעתו-שנקבורג, סבת וניסלן והאד'
רים נתנו לברזל את הדגמות תל"ח. הקיום
לא פרוביציאלי, זו מילחמת קיום, הקיום
סמון גם בקטלוג הדיל-שנוי, שיופץ בארץ
ובעולם, ויתפסק בקטלוג-מציאות-הדגמה
של בית-המסחר, גימס'מרוס', תל"ח,
לאחר הכל, הוא הקטלוג, אנהני חיים תכר'
בות הקטלוגים, תל"ח, שחיתה בסכע'
אירועי-קצת, חביב, תוצעה בעזרת הקטלוג
כציון-דרך, הודון הקטן של חלק מהמשתת'
מים, השינאה של אלה שלא חזקונו, האחר'
לים הרעים של אלה המעדיפים שדבר לא
יתרחש כאן, הרכילות, ההמנהל, לשנקבור'
רגר — כל אלה, ועוד רעות חולות, לא יכ'
ללו בקטלוג, העשוי בקורסיות והגונג על
פראולוגיה, שנערך ושנכתב ברובו על
ידי אטמן ברזל, שחי מלים על כולו, ב'
הקשר זה, תל"ח הוא ברזל, הוא היסוד, ה'
אסרן, הבימאי, הגננת-של-האמנים, המחו'
תן, האינסטיטוט, הוא עשה רציון כתוב
לעבודה בשטח, זה גיב, והוא עשה את ת'
גיב, זה, הוא כחך את הסרטיפיקטים שלו,
את האמנים העריכיים בעיניו, עשה את ת'
ספרות שלתן הוא מסוגל, עשה את אלה
שלתן הוא אינו מסוגל, עשה משהו מחוץ
מכרכת המסודרת, תל"ח של ברזל הוא
למד בקטריה ערבי בלבד, ברזל המידה
האמיתית הוא האירוע: הסכע, הפיון,
התוכנית, כלל התכנונות שדבריה על ת'
אספסוף-הפוליס, תל"ח עצמה, ה'
בחינה-תורתית' גימס, סכסר, נוסט,
ותומקין? יתכן שעוד ניכזה לארתו, בול'
חי הבא, עורך שנקבורג עם ברזל.

ש/ח וזהו שנקבורג שנקבורג שנקבורג
בורג, פוליס, רסטאני ועוד, הכל ודועים
בשל מה כלל ניכנסת לחופה, מעל תל"ח
ריחפו שתי פטריות, האחת, פטרית של
רכילות ושל דון קטן, האחרת, פטרית של
קריקטור סכסם ואולי טיבעי. על הקרקע
רצבה התמימות, זו של אשני-הקריבוצים, שתרמו
המצרעה האוורורית הגליל העליון, שתרמו
זמן סכף, צבדה ורצון טוב, פטריות-אצות.
אולי הגוע הישראלי האחרון הידע, 'החדש'
קודש' מהי, כן, שנקבורג הגיע, חי שבר
עות, אבל הוא הגיע, והוא ראה את סבת
ואת וולטר, ברזל נתן לסבת, לדומא, את
הודעתו-שנקבורג, סבת וניסלן והאד'
רים נתנו לברזל את הדגמות תל"ח. הקיום
לא פרוביציאלי, זו מילחמת קיום, הקיום
סמון גם בקטלוג הדיל-שנוי, שיופץ בארץ
ובעולם, ויתפסק בקטלוג-מציאות-הדגמה
של בית-המסחר, גימס'מרוס', תל"ח,
לאחר הכל, הוא הקטלוג, אנהני חיים תכר'
בות הקטלוגים, תל"ח, שחיתה בסכע'
אירועי-קצת, חביב, תוצעה בעזרת הקטלוג
כציון-דרך, הודון הקטן של חלק מהמשתת'
מים, השינאה של אלה שלא חזקונו, האחר'
לים הרעים של אלה המעדיפים שדבר לא
יתרחש כאן, הרכילות, ההמנהל, לשנקבור'
רגר — כל אלה, ועוד רעות חולות, לא יכ'
ללו בקטלוג, העשוי בקורסיות והגונג על
פראולוגיה, שנערך ושנכתב ברובו על
ידי אטמן ברזל, שחי מלים על כולו, ב'
הקשר זה, תל"ח הוא ברזל, הוא היסוד, ה'
אסרן, הבימאי, הגננת-של-האמנים, המחו'
תן, האינסטיטוט, הוא עשה רציון כתוב
לעבודה בשטח, זה גיב, והוא עשה את ת'
גיב, זה, הוא כחך את הסרטיפיקטים שלו,
את האמנים העריכיים בעיניו, עשה את ת'
ספרות שלתן הוא מסוגל, עשה את אלה
שלתן הוא אינו מסוגל, עשה משהו מחוץ
מכרכת המסודרת, תל"ח של ברזל הוא
למד בקטריה ערבי בלבד, ברזל המידה
האמיתית הוא האירוע: הסכע, הפיון,
התוכנית, כלל התכנונות שדבריה על ת'
אספסוף-הפוליס, תל"ח עצמה, ה'
בחינה-תורתית' גימס, סכסר, נוסט,
ותומקין? יתכן שעוד ניכזה לארתו, בול'
חי הבא, עורך שנקבורג עם ברזל.

מיפגש עם משה בן-שאו'
שאי, מילדיים הוריו עם משה
בן-שאו' יתיקיים ביום ראשון (21.9.80), ע'
שעה 5 בארבע-הערב, בבית-האמנים, ב'
סר וזים, חזית העתיקה, ירושלים.
פר מרים טלפיר — חשמ"א
סופיסט ומריליס העצמיים שספסריהם
יובא לדיון כפרס לספרות ע"ש מרים טל'
פיר (שירה, פרוזה, סטח, סטח), במתקשים
לשלוף ארבעה עותקים כל ספר עברי,
שחופים בשלוש השנים האחרונות, לפי
הענין: אגודת הסופרים העבריים, ת.ד.

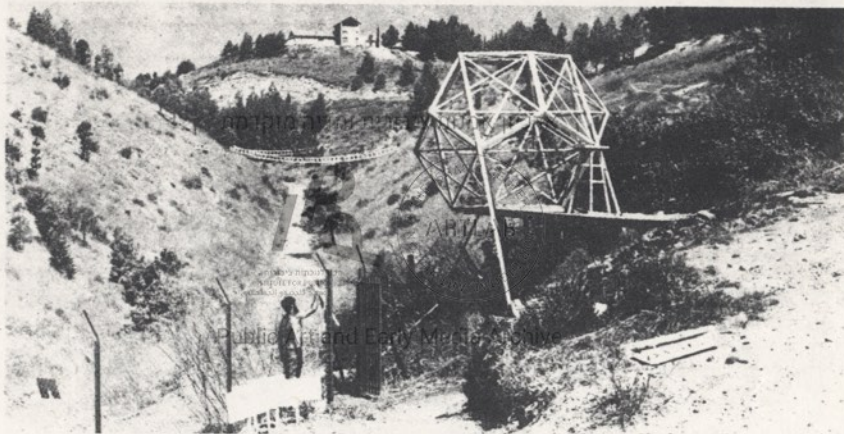
10/9/80
Jerusalem Post

Bolder & boulder

ARTISTS working in nature and not from nature are phenomena of the past 15 years. Instead of observing the landscape in order to translate its forms and colours into two-dimensional pictures or sculpted volumes, earth, conceptual, video and environmental artists have taken to the field to reorganize, alter or supplement the natural surroundings by harnessing the materials and technology of a particular site.

The "Tel Hai '80, Contemporary Art Meeting" conducted over four days last week at the Tel Hai Art College brought together 45 artists, critics and theoreticians from Israel and abroad who produced works of art, discussed relevant issues in today's art world, took part in happenings and performances and listened to a symposium on "Art and Society." There was an average daily attendance of about 4,500.

Unlike other international festivals which are initiated for prestige purposes and whose goals filter down to the public, "Tel Hai '80" was conceived as a grass-roots affair. It began as an idea in the minds of kibbutz

Zvi Hecker: geodesic construction

most important conceptualists, Micha Ullman created a mountainside mud and stone bunker, which also suggested an archaeological dig. Removed from the Museum plaza or Biennale pavilion and reconstituted in a natural setting, the meaning attached to Ullman's work has been considerably elevated.

Serge Spitzer, after countless experiments describing the interrelationships of photographic light, and volumetric and sculptural space, assembled a mysteriously effective installation in the deep recesses of a dank bomb shelter, an indication that for this kind of expression all the elements (form, light, shape, proportion, elevation and imagery) must answer to the finite conclusion of the whole piece.

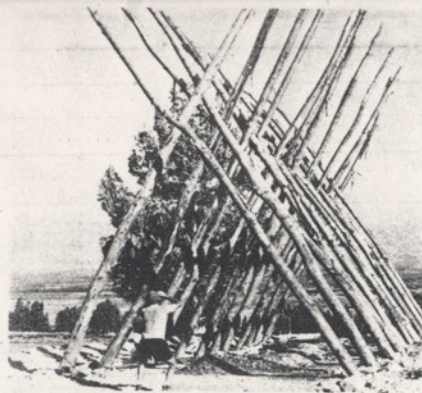
The transportation, shuffling and descriptive reassembling of boulders and rocks into distinctive landmarks was performed to perfection by Boaz Ovadia, Dalia Meiri, Ezra Orion and the American Jody Pinto. Tuly Baumna's typographical headlines transferred to the

an idea in the minds of kibbutz artists associated with the Tel Hai Art College in Upper Galilee. The project's final format developed under the direction and guidance of Amnon Barzel, who received organizational, logistical and financial support (IS250,000) from the Regional Council of the Upper Galilee. The council, comprising 27 kibbutzim, considered this venture an important social undertaking as well as an artistic one.

As a committee of one, curator Barzel invited the artists of his choice and was also responsible for persuading a number of important Europeans and Americans to participate, a group that added a needed dimension to the meeting. In addition to Allan Kaprow, the "father" of the "happening," performance artist Charlotte Moorman, critic Pierre Restenay, and Manfred Schneckenburger, the last curator of Documenta, were present.

ADVERSE publicity surrounding a planned installation by Buky Schwartz led to unfounded, negative attitudes by local conservationists and environmentalists. Subsequent pressure placed on the Tel Hai organizers caused the cancellation of the Schwartz project and denied the public a most important artistic experience.

This quarrel raised many

(Above left) Shlomo Koren: growing trees. (Right) Yehezkel Yardeni: tree

questions at the meeting. Concepts related to the importance of art *vis à vis* nature led people to ask questions like: Is a tree more important to society than a stationary sculpture? Can meaningful art replace beautiful natural growth? Is it conceivable that society recycle the landscape into alternative views? Why is nature more sacred than art?

For those hard-line environmentalists whose anger prevented Schwartz's temporary illusion to be contemplated by that segment of society that has been nurtured on beauty and aesthetic understanding of life, I suggest

הרכיון אומנות ציבורית ומדיה מוקדמת

Gil Goldfine

they scan both our rural and urban scene and aim their guns at correcting the hodge-podge of poorly designed, ill-fitting, non-functional and unattractive villages and shikunim that dot the countryside.

Generally, Barzel's choice of artists satisfied the aims and objectives of "Tel Hai '80." Although most of the artists continued to investigate the problems that have recently occupied them by incorporating or adapting their singular

themes to the Tel Hai area, there were some who were insufficiently motivated by the project and did not create anything unique. This second group, which included Moshe Gershuni and Menashe Kadishman, merely brought pre-packaged goods to the provinces, so to speak. The former unsuccessfully transplanted his red-stained plates from the Tel Aviv Museum to a small and poorly illuminated cabin, while the latter restrained his flock of sheep under the shade of painted trees, a mirror image of his Biennale production.

EMERGING as one of Israel's

stones of a shelter were a poignant reminder of the area's vulnerable border position. In a similar vein, David Fine placed his sculpted basalt heads in an artificially dug excavation, a reminder of historical events.

Free standing wood sculptural environments by Nahum Tevet, Daniel Peralta, Zvi Hecker and Shlomo Koren were geometrically controlled abstractions, pre-planned, prefabricated and assembled on site.

Video presentations by Ofer Lellouche and Motti Mizrahi added personal involvement, as did outdoor concerts by Yossi Mar-Haim and performances by Adina Baron and Charlotte Moorman.

By local standards "Tel Hai '80" was a substantial success. Not only did it involve the local population on all levels, but it also provided, for the first time in Israel, a proper stage for artists to work directly in an environment that suits their needs and energies. The meeting generated a genuine atmosphere of interest and concern for contemporary art without arousing suspicion or creating a cloud of competitive jealousy.

Looking to the future, one can say that "Tel Hai '80" was filled with a spirit of purpose and production dedicated to fostering an understanding of the complementary roles of art and nature. □

Participants in the Symposium on "Art and Society":

Sara Breitberg Germano Celant Helena Kontova Gideon Ofrat Giancarlo Politi

Pierre Restany Osvaldo Romberg Manfred Schneckenburger Evelyn Weiss Martin Weyl

The Tel-Hai 80 Contemporary Art Meeting constitutes an unconventional attempt implemented by an idealistic and equalitarian society to actualize the conceptual relationships between art, society and nature, within the spatial realm in which this society exists.

In its very initiation, this encounter touches upon the fundamental aspects of the relationship between the individual artist and the community of artists and his ties to the human surroundings which, in all actuality, comprise his host environment. The physical environment is transformed from an arena of raw materials into the subject itself. The work processes involved in this project expose the artist to the dominant implications of the landscape, and to its history to other artists forming a temporarily defined group within this meeting and to the community. Consequently, the general perception of the artist evolves and he comes to be viewed as a worker figure possessing awareness, involvement and proximity. This altered image of the artist can be explained by the fact that the public's bond with nature is more clearly defined than is its comprehension of the art ceremony.

The necessity of launching an event which integrates creation in nature with those materials that are found in nature, one which includes exhibits, happenings and even environmental music, is likely to provide support to the turn which is becoming evident in the structure of contemporary art. This is, in fact, the case even if this necessity is defined by the members of the College's Institute of the Arts by its social-educational connotations rather than by its motivation to attack the frameworks of artistic occurrence — and perhaps, precisely because of this.

The artist's approach to nature itself, as a subject rather than a model, as a material and as a spatial realm — has been highlighted in the international art meetings of recent years. It appears that this trend, namely, detaching the creation from the context of the museum artifact on the one hand and from its illusionary element on the other, complements the perception of Israeli artists who engage in nature within an emphatic social significance.

The approach to basalt stone, to digging in brown earth and to trees, all found on the site of their natural existence, has its roots in the dilemmas of existentialism and identity and arouses definite associations with personal and communal myths. Far from the museum artifact, from the economic component of the artistic product, art in nature — and the Tel-Hai meetings includes some forty works within this realm — constitutes an explicit social and regional expression. The other fact which precedes the convening of the Contemporary Art Meeting is its organization in the public dimension. The intense and arousing involvement with the landscape as a reality rather than as an exhibit viewed within the confines of the art institute, becomes an adventure in which the new art penetrates the consciousness of society. Although creation-within-nature with materials-of-nature is conditioned upon the artists' sensitivity to forms found in the landscape, the general public becomes apprehensive upon the invasion of art into new realms.

The processes described above and the public's role in the crystallization of the encounter, transform it into an interdisciplinary event bearing social and political implications. Information created in the language of art from local materials will be amassed within the realms of Tel-Hai and its content will stem from political attitudes — as latent as they may be. The landscape is the workshop, the reservoir of material and the space of the exhibit itself. The artist performs as farmer, shepherd and archaeologist.

Micha Ullman's defense and lookout points, Dov Heller's Pomegranate Garden and Kadishman's sheep are witnesses to actual situations providing testimony which does not require illusion. Karavan's laser drawing which outlines the historical path of Kfar Giladi—Tel Hai, and the prints by Tuly Bauman gleaned from daily newspapers depicting the bombing of the region, do not remove the evidence from the site of its creation. These works testify to the region and to its cultural/political significance and perhaps, in a parallel manner, to the initiation of an art meeting within the midst of the landscape by those residing in the region itself.

Amnon Barzel

נגנים על עצים בפתיחת "תל-חי 80"

מאת מנחם רחמ

ה"פנינג" האמנותי הנודע ביותר בארץ — "תל חי 80", שהצליח ל- עורר חילוקי דעות עוד זמן רב לפני פתיחתו, ייפתח היום ויימשך 4 ימים, בתוך שבוע מנוחה של 500 דונם ב" אזור מיכלות תל חי בגליל העליון. האירוע, המוקדש לאמנות סביבתית בת זמננו, בתחומי הפיסול והמוסיקה, ירכז כ-50 אמנים ישראלים ו-10 אמנים זרים, אשר יפעלו וייצרו בשטח ה"פנינג". תל חי 80" תיפתח היום בשעה 2 בצהריים, ב"פנינג" שישמשו נגני כלי נשימה שיחבמם על עצי גזי, המסיקה היא פרי יצירתו של יוסי מר וייס, אשר נצח על הגננים.

המופע יהיה פתוח לציבור, שיוכל ל- היכנס לשטח תמורת דמי כניסה. בשאר

ימות השבוע ייפתחו שלרעה של "תל חי 80" ב-8 בבוקר ויינעלו ב-10 בערב.

חלק מהעבודות יעשה תוך כדי האירוע והלקו כבר הוצבו בשטח. הפסל דוד פיין ממעין ברוך הקים פסל פיגוראטיבי מאבני בולט טמונות בחלקו באדמה. מי- כאל גיטלין הציב פסל עשוי עץ אפריקני שפוק לשניים כשהלקו האחד מוצב בדשא והאחר כאלו נמלט ממנו אל הקיר ה- סמוך; האמן שלמה קורן, ישראלי תמי- בנח; האמן קרין גזון מהולנד הציב בשטח מבנה דמוי חדר אוכל קיבוצי ובו יוגשו מאכלים האפייניים לקיבוץ. בתיה אראזי הציבה בשטח אוהל חלוצים מבד סאטן ורוד עם תאורת ניאון כנוסטלגיה לדור החלוצים. כפי שהוא נראה בעיני "דור הפאנק".

כן הוצבו בשטח מיתקנים להפחתת קרן- לייזר לחלל, כלי העבודה ליצירת ה- "שביל ללא התחלה וללא סוף".

אמנות בגליל וריד בת"א

שילוב אירועים יוצאי-דופן מעניקה לנו התנועה הקיבוצית לקראת שבוע השנה. בתל-חי שבצפון, מארגנים 27 קיבוצי הגליל הפנינג ענקי במסגרתו יספלו 50 אמנים פסלים ברחי הגליל ויערכו אירועים אמנותיים יוצאי דופן. כך, למשל, יצייר האמן דני קרוון בקרני לייזר קווים ב" שמיום שיוקרנו מבית-השומר בכפר-גלעדי ויישברו בפניו- מה בחצר תל-חי. בוקי שוורץ יצבע את הר- מנה מן האוויר ומנשה קריש- גר יצבע עדר כבשים בכחול וכן סלעים ואבנים בשדה. גם אמנים נודעים מחו"ל יתנו יד לתנועה מיוחדת זו. באותה עת, יתקיים בדיוג- גוף-סנטר בתל-אביב ויריד מבד- רות של מפעלי התעשייה הקרי- בוצית, שיציג את החישים הרבים של הקיבוצים בתחום היצירה הכלכלית.

ארכיון אמנות ציבורית ומדיה מוקדמת

19

THE ISRAELI CENTER
ARTLAB
FOR THE ISRAELI CENTER

עשרות אמנים ומתנדבים

בונים תצוגות "תל-חי 80"

אבני הבולט של המקום ש- יוסטנו בחלקם באדמה, מי- מיציג תארכיאולוגיה והתרבות העתיקה שנחשפה באזור. מיכאל גיטלין עובד עם אנשי קיבוץ אסיקים בהצבת פסל עץ אפריקאי שפוק לשניים. חלקו ניסע בדשא וחלקו האחר כא- לו, נמלט ממנו אל הקיר. סולי באומן יצבע הדפס של קטעי עתונים המספרים על הפגנות בגליל, על הסלעים ה- מכסים על הפקלט שבתל-חי (בעת ניסוי ההדפס הזה, כי- אשר היתה הפגנה באזור, נכ- נסו האמנים למקלט). שלמה קורן החל להציב במ- קום 24 צפי צאצאות בוית- של 60 מעלות. היוצרים מסר- לש בנוף.

לרגל שפיצר יציב בתוך פק- לט דגם של מקלט שבנה, ו- יקרין עליו דמויות במצבי הסי- תחרות שונים. בתיה אראזי בונה אוהל- חלוצים מבד סטן ורוד עם ת- אורת גיאר ורודה. כנוסטלגיה לחקופה החלוצית בעיני דור ה- "פאנק". האירוע יפתח רשמית ביום- ד בשעת 2 אחרי הצהריים, בקונצרט שהיבר המחזיק יוסי- מר-חיים, בביצוע קבוצות מנג- ים מעל צמרות העצים.

עשרות אמנים מישראל ומ- חוץ לארץ ומתנדבים מקיבו- צי הגליל ומקריית-שמונה ה- חלו בסוף השבוע בבניית ה- מוצגים באזור הר תל-חי, לקראת פתיחת התערוכה. תל- חי 80" ביום ד' השבוע. מאות סקרנים הגיעו ביום- שישי לתל-חי ועקבו אחרי ע- בודת האמנים בשטח שתגיע ל- שיאה בשלושת ימי האירוע. כעקבות הוויכוח הציבורי כי- נציין זה אמר אוצר התעדר- נה אמנון ברול כי לא תהיה כל פגיעה בטבע הגליל וכי- לאנשי הקיבוצים בגליל, הביר- גים אותו יוסי-יוס, בודאי יק- נוף הגליל לא פחות מאשר לכותבי-מאמרים המגדלים עצי- צים ליד רחוב דיזנגוף בתל- אביב.

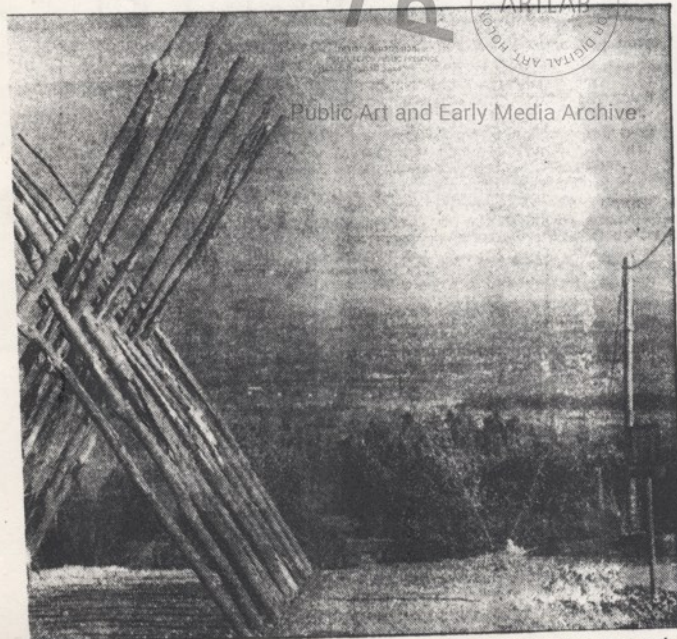
45 אמנים מישראל ומחול- משתתפים בתערוכה, ורובם מתאכסנים בקיבוצי הגליל. בין העבודות שכבר ותחל ב- בניתן: האמן קרין גזון מהולנד ב- התרשם מאוויר חדר האוכל ב" קיבוץ, וקים מבנה מעין זה, יכשל ויגיש מאכלים המאפיי- גים את אווירת הצוואת של ה- קיבוץ: דוד פיין, איש מעיין-ברוך, מפסל פסלים פיגורטיביים מי-

תל-חי: א

ל ספק יש עניינים גדולים והוא השתקף
בבחירות רבה ממכטים רבים, שראיתי
בסוף השבוע האחרון בחצר של
מיכלת תל-חי – על הדשא,
באלמות השונים, בוואדיות ועל
הרכסים שמסביב.

גם לעיניים נלהבות יש ניצוץ – וגם הן היו
שם. והיו שם גם אי-ההבנה, המבוכה – אך
גם הבז והוילנול.

האלפים שנמלטו מהרכבים לפני שערי המיכללה
– באו מונועים בכוחה של סקרנות. סקרנות
לשמה של אמונה, או סקרנות לשמה. השם
"תל-חי 80" הספיק להיטען, במרוצתם של
שבועות מעטים, בהרבה מאוד מיטענים. אני בטוח,
שהרבה מאוד אנשים כועסים יצאו מהבית, נסעו
במשך שעות רבות, רק בשביל לראות אם באמת
לא הושחת כליל, עד-בלי-הכר, נופו היפהפה
של הגליל. היו גם כאלה, שבאו לראות, מה
המושגים האלה עשו שם. אחרי-הכל,
הטלוויזיה, הרדיו והעיתונים לא יורדים מזה כבר
שבועות רבים. יש מתח באוויר. מצהירים
הצהרות. שולחים מברקים. יש אקטים של

שלמה קורן. פסל עשוי עצי צפצפה חיים

10/9/80

שבועון ידיעות אחרונות

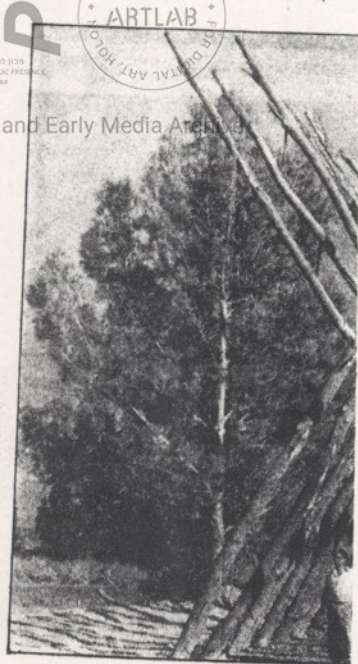
מוות 80

מאת
עמנואל בר-קדמא

בירה, קפה או קולה, לב ההתרששות. לאתם
ישראלים שמתחילים להיות מוכרים בעולם, יש
עדיפות ברורה. דני קרוון, מנשה קדישמן, בוקי
שווארץ ואחרים מכירים היטב את מירר רסטאני
מצרפת, המבקר שיכול, "לעשות" אמן, או
ההיפוך... גם את מארטין שקנבורג, האוצר של
ה"דוקומנטה", ההתרחשות האמנותית (בקסל,
גרמניה) ביותר בעולמה של האמנות הקדושה
עכשווית. או את ערכו החשוב של ירחון אמנות
דבי יוקרה, או את...
רסטאני האיום נראה כמו קולא ברונין. סבא
עליון (בן 80) ענייני נוצצות. לחיים חכליליות
וכרס נדיבה, שכולו אומר הנאת חיים. אל תטעה
בו, לוחש לי מישהו, מאחורי החזות העליונה
הוא יש מלחשת חדות מאד. שנקנבורג,
לעצמית זאת, נראה לי כמו אחד שמעדיף אקלים
יותר חם מזה של ראשית ספטמבר, בישראל.
אני עורך עינם הזכרות, וחושב לעצמי איזה
ביזות! הרי אני לא צריך מהם שום דבר.
החורשה, כמו שאמרתי, היא לב ההתרששות.
נוצצים כאן את כולם. את מי שאתה רואה כל
הימים בבתי הקפה, בגלריות ובמוזיאונים, ומכרים
נדירים. קשה לו, כי על כל צעד יש שלושים
פרשנים מוכרס. אני מנתק את עצמי בכוח, לוקח
מזה קטלוג ויודד לשטח. לראות את שלושים או
יותר העבודות המפורסות בראדיוס די גדול בנך.
האמת היא, שבמרוויקט הראשון של, תל"ח 80
נחלקתי הוא במרחק של עשרות קילומטרים
מהאירוע. לאמור לאחים שם / לכו בעקבותי -
זו ציטטה מתוך שיר מוכר היטב, שנהגו לשיר
כל שנה ביום תל"ח. דב הלר, אמן מקיבוץ
נורים, הדפיס את השורות הללו על עשרות
שלטי לבדי ושתל לכל אורך הכביש, מראש פינה
צפתה. זוהי התרומה האמנותית שלו. אחר כך,
עוד לפני שאתה מגיע, משמאל, משולש הדגלים
הלבנים של בוקי שווארץ, שמסמן את מה שהיה
אמור להיות משולש סיד גדול בנך, וריסוס
בוטל מחמת מחאותיהם והתנגדותם של נטרי
הנף וסומרי הטבע, למחנותיהם. אחר כך, אפני
את בוקי, אאין לעמו ואקח ממנו הדפס שידים
את המרוויקט כפי שהיה צריך להיות ויהיה מכות
בכותרת: "שופת ספרים - תל"ח 80".
בתרגום חופשי: פאשיוס וסחית פית.

מחאה. יש גם, כנהוג במקומותינו, דרישות
הדרדות בעיתונים. כדראה, בשל זאת צריך להיות
מישהו ב"תל"ח 80" הזאת, אם היא מזמינה כאלה
כמויות של אליכות וכוז חרפות של עלבונות בין
מי שנחשבו כחברים טובים.
על "תל"ח 80" שמעתי בפעם הראשונה מפי
אמנון ברזל, מי שהמציא את הצירוף, למחרת
מפוזת הביאולה של נוציה. להודות על האמת,
לא הייתי בטוח, שניתן להרים מרוויקט כזה
בזמן כל כך קצר. גם לא עם הכישורים
הלוגיסטיים המפורסמים של התנועה הקיבוצית.
אף לא הייתי בטוח, שכל השמות הגדולים מהעולם
שמה באזני - אמנים, הוגי דעות, עיתונאים
ואוצרים - אכן יגיעו אל קצה הציפורן של
אצבע הגליל, לשוח בארץ הקאטישית.

לכשיו, כשאני יושב ליד שולחן על בורגות ומד
מכילת תל"ח, ומסכיבי כל המאות הללו, לרבות
רוב השמות שאמנון ברזל הקיף ביוני - אני
חוזר להאמין, חלקית, במולד ההבטאות,
כאן, ליד כמה שולחנות עץ, בלב החורשה, על

(צילום: העוז גוטמן)

כשאני יושב ומתחיל להוביל את הקורא לאורך
העבודות בשטח, נידמה לי שכבר קראתי את
הדברים. הן, כן, עצי הצפצפה המפוצלים של
שלמה קורן והכבישים הצבועות של קדישמן
ומסכות האבן החצי-טמונות (ארכיאולוגיה של
העתיד) של דויד פין וההתפתחות, על הרס,
של מיכה אולמן והמיבנה המתומן של צבי הקר.
בלילה, לא אחיה מופתע לראות בשמיים את
קו הליווד הירוק בזהק של דני קרוון. זו, אולי,
חולשתו הגדול של "תל"ח 80" - תחושה

בני נוער מכל קצות הארץ נוהרים לפסל האריה השואב בתלחי

„הפנינג“ בהרי הגליל

60 אמנים יבלו 4 ימים במפגש יצירתי בחברת קהל רב ומגוון וייצרו כל דבר העולה על רוחם – בהשפעת הסביבה

חילוניות, דעות, להיווןתחור ולקבלת השראה ליצירה בשטח ומחשבת. בשבילנו, לישראלים בישראל קיים תמיד גם הריבוס הישראלי לייצוגי, שכן הוא בא לידי ביטוי בעצם המפגש הבין-לאומי בתקופה כה אפורה ושברירית לנו, כמעט מכל הבחינות. אנחנו מקווים שההפנינג המזרחי והעילוי הזה יסייע להעלאת קרנה של ישראל ב"תחום התרבותי".

פתח למפגש אמנות

המארגנים והאמנים המבצעים מצפים לקהל של רבבות. מכל קצווי הארץ, וגם לתלמידים רבים. בשעת כתיבת כרזות אלה, פחות משבוע לפני פתיחת האירוע, נמסר כבר שלוש-אלפים כרטיסי כניסה לאירוע ההפנינג.

עם האמנים הישראלים שישלו חלק במפגש בתלחי נמנים הפס"ל יום ד', קרנון ומנשה קרישמן; ה" ציירים מיכה אולמן, בוקי שורץ, ויחאל שמאי; המוסיקאי יוסי מרז' חיים ועוד רבים וטובים אחרים. רוב האמנים שיבואו מחו"ל אינם מוכנים לקהל הרחב והולכים הגדול יגיע מאירופה. במפגש האמנותי השבוע לא יפקד, כמובן, גם מיקי מסל אומנים מבני התנועה ה" קיבוצית ומתושבי הגליל.

האירוע יפתח ביום רביעי 3.9 וימשיך עד יום שבת 6.9. בדבר אחד כשיבוצעו הכל – לא יהיה מעצירה, גם למי שאינו מומחה גדול באמנות.

דרים, גם האמן וגם המבקר, לומד דים הרבה מהמפגש הישיר ביניהם בשעת העבודה.

במה לתלמידי דעם

מוקד האירוע, שמארגנות התנועה הקיבוצית, המועצה האזורית של הגליל-העילוי ומכללת תלחי, יתנה באזור אחר תלחי, את האמנים יתפרסו באזור נהב, בפסגות הרים, בעמקי, למרגלות הים ובכל מקום שבו ירצו להגיע את אביהו יצירות ולעבוד.

מגוון היצירות שיבוצעו ושיצו גו בהפנינג הענק בגליל יהיה רחב. כך, למשל, יסללו המסללים בגוף הפתוח ובהשראת הציירים יצי רן אף הם בגוף הפתוח ואמנים אחרים יבצעו יצירותיהם בצורת הכרים מן הסבע. לצד אלה יהיו פרויקטים שיבוצעו ויוצגו בחללי פנים במכללת תלחי ובאתר הס"ס מוך עצמו. כאן יפתחו סדנאות ל" הדפס, לפיסול, לקראטיקה, לצי לום אמנותי-יצירתי וכן תצוגות וי" דואו, שמבצעת מבטחים כי תמי שוך קהל סקרים רב. כאמור, רוב המפגש ימירך באמנות הפלאסטית, אולם המארגנים אינם מגבילים את האמנים ואם יעלו רעיונות שונים מתחומי האמנות האחרות, הם יתקבלו באהדה רבה. העיקר, ל" שתף את הנוף, הסבע והאורחים בתהליך היצירה.

מבחינה אמנותית טוהרה, איר מרת אילנה באוסן, אין טוב מ" כפגש כזה, וזהו במה חיה לי

מאת שמעון יויס

גם אלמלא תגלעה מחלוקת סביב צביעת הריבוסות, שילדי ה" ציירי התלחי" יבוצו ויפיקו מכל ה" ההפנינג האמנותי שיערך ה" שבוע בתלחי, היה מן הסתם אירוע זה, שהוא הראשון מסוגו בארץ, וזכה לתהודה רבה. אחרי הכל, לא בכל יום מתכנסים שישים אמנים, רובם ישראלים ומקצתם מ" חו"ל, למפגש יצירתי בחיק הסבע שיעשו ארבעה ימים רצופים. מה יושבו מכל צורת היום" יום והאפשרויות האחרות", כדברי המארגנים, ויחשבו בגליל כמה ימים ויצרו מה שעולה על רוחם, בהשפעת הסביבה כמובן.

מעבר לסטודי הכתלים הנו יש למפגש האמנותי בגליל – "תלחי" 80, כפי שמכנים אותו המארגנים – מטרות נוספות. נוספת עליהן אילנה באוסן, מנהלת המכללה ל" אמנות בתלחי ומארגני המפגש: "זה יהיה כינוס אמנותי שיעשה את אנשי האמנות הפלאסטית, מ" הארץ ומחו"ל, בשעת תהליך היצירה שלהם. עם קהל גלילי, שוואדי יהות את דעתו על פברתם בו ב" מקום כלומר בחן עבודת-היצירה שלהם. נוסף על כך יש במפגש בלתי-אמצעי שכזה כדי לקרב את הקהל הרחב אל האמנות הפלאסטית. כפי שכבר התגבש במפגשים דומים שאירעו בחו"ל, בעיקר כי שוב שנות השבעים אין שוב מילפגש עם הקהל מוסי-אליסטים חוד כדי ביצוע היצירה. שני הצ"

מאות באו ל"תל חי 80" והעיפו "מבט מן העתיד אל ההווה"

ב"הפנינג" שנפתח מוצגים, בין השאר, "עצים" מבד
ובטון, קרני לייזר, כבשים צבועות ומנוגן, קונצרט בנור'

כאן
19/8/80

בניסח למספר בולתי מוגבל של ביקורים. מספרו עם בניסוח מרדפת ובחובות ה' מכלים את כפת השטח ה' מציגת מיקומה של כל יצי' רה, והבר הסבר צעדים, (חר) ברת מועדית יתר, המתארת כל אכן בנפרד עם מדימים מעבודות, מברכת במקום תמורת 350 ל"י).

היצירה הראשונה בה נח' קל המבקר, הוא עבודתו של דוד פיון, שהציב בקרקע פסלי בולת מעשה ידיו, במוריס ל' משה, פסלים אלה ייקברו בארצות על מנת שישמשו כ' ממצאים ארכיאולוגיים בוד' רות הבאוס, לדברי האמן, זהו מבט מן העתיד אל ההווה, בחתונה הבאה כמתיים כ' תוך מיכאלה כבשים צבועים בנוונים שונים. עבודתו של מנשה תדישמן, המכיל להס' ביר לכל דורש את ממשותפות צביעת העצים והכבשים ולי' הדגים אף עבודתו, אינני גורם שום צער לגילוי החיים משום שאני משמשם בצבע שכל נוקד משתמש בו לסימון עדרו" — אוסר תדישמן תוך כדי שירותו קיו צבע נוס' פים על פירות הכבשים ש' וואבא ממושב כפר ינבל מ' סמך.

במשך תדרר מציגה גיד' פינטו מארצ' קיר אכן, ובו מירוח שממנו נשקפים קי' רות האבן של תנוה' — צל' שותיהם של הרי נפתלי וחי' גולן, לידה מציגה דללה ארז' אטי אוהל הלוצים ששחור ובוהק בצבע ורדרד, ובקרבת מקום מעטרת בחיה מאיר' עצי וית ישישים בקירות אכן בולת.

על כותל הבולת של חצר תל חי מקרין אברהם אוסר כתובת ומפתחות שמערת מר' את המסילה את אור השמש על תקו' : "בין תאד" (ה.), ברוסו תורק' האמריקני, יתואל ירדלי בונה בסמך שני, "עצים" — האחד עשירי בד והשני בנוי בטון גולן בר' סד של פיגומים — מנוגד' לאילנות הטבעיים שבמבנה לא תרחק משם נראה דגם של מיבנה למגורים, דמוי משו' שה' הבנוי מיתדות צי' שני' דולריות מחוששות, מ'הלי' גות' הבית נראה גשר דגד' הלבן והמבהיל שתתקין יתר' ש' איתרו מעל לוואד תל חי, ומתחם ביצורים' של מיכה אילמן.

לתצוגה הצטרפו גם המיכל' טים התת-ימריים המזוירים כי שטח' על אבני הבולת המונחת על אחד מהם, הדגים טולי' כי' אומן, בטכניקת מיוחדת, צי' לומים של קטני עימותי ה' מודחום על תקירות גולן כי' אור; ובמיקום אחר מציג צבי גולדשטיין כתובות אטני' מלחמתיות, בשטח הנרחב מור' רות עשרות יצירות נוספות, פשויות אכן, צי', בד ועוד, גם "בית השומר" בתל חי, "אוסף" לאירוע — מנוגן מוקינת מיר' די ערב קין לייזר ויסקרקה... בסך"הכל מוצגים ב"הפני' גנ' המקורי ויצירותיהם של

ארוק והשמועה השמעת בפורה, נקראת — כמובן — "קונצרט בנור'".

אירועים אמנותיים נוספים הלי אתמול באתר תל-חי: מופע של אמנית המיצג ("פר' פורמנס") שדינה בראון, ש' הציגה, הליכה על חבל דק" ומיגוש חברתי של כל האמ' גם המשתתפים באירוע, על כר החשא המרכזי.

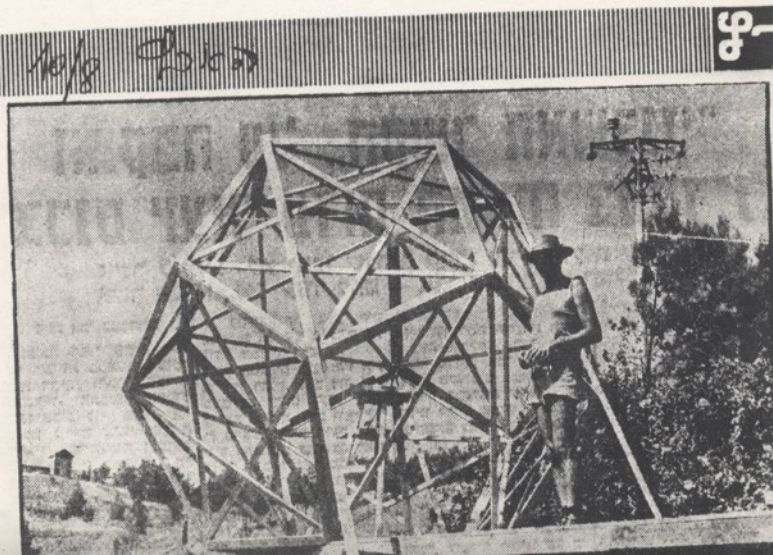
אירועים אלה היו כמובן תד' פסמים — תסם בימים הקרר' כיס "תיקונים אירועים דומים, כל אחד מהם תרשמי, אולם במקור האירוע עומדות היצי' רות שבתחום הפסילי בטבע ובנוף, המוצגות כל ימי "תל חי 80" לזינוי הקהל והר'ה, אם תוך כדי התחנות ואת' יצירה מוגמרת, ליד כל אחת מן היצירות הללו ניצב האמן הוציר, המוכן להסביר לכל אחד על עבודתו.

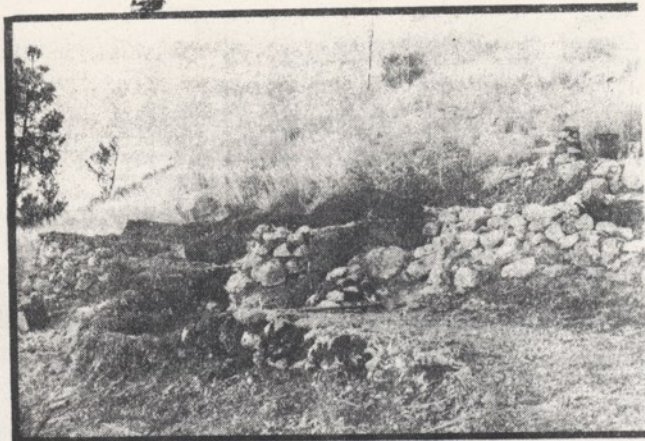
המועצה הציבורית לשפירי ה' "הפנינג" (דמי הכניסה הם 150 ל"י, או 400 ל"י למרטיס

מאת מנחם דהט
התרועת כלי נשיפה, ש' השמייעו אתמול אחר הצה' רום נננים שהתקממו על עצים המזוירים על פני שטח נרחב באתר תל חי — נס' תת ה"הפנינג" הראשוני ה' נדרל כישראל — "תל חי 80" — המוקדש לאמנות פסביתית בתי'ומנו, הגנ' ניס', שהתיישבו על פני משטחי עץ, שהתקנו מוב' קור מוקד על העצים, הקי' כיר את כליהם — פרי' יצירתו של יוסי מרי'היים — למוקד מרכזי, בו נח' אחרו הצעירים למחויבה אחת שהשמועה ברחבי ה' שטח המגדיר של "תל-חי 80", באמצעות מטרות רמ' קרית רבי עזריאל שחור' בשטח יצירתו של מ' חיים, שחברה במיוחד ל-

Public Art and Early Media Archive

עבודתו של מיכה אולמן בתל-חי '80 (צילמה: מ. אליאש)

תל-חי '80 - מבט אישי

בדיוק חודש ימים לאחר סיום האירוע תל-חי '80, מפגש אמנות בת-זמננו, קצת מאוחר (אולי) למילות סיכום והערות כלליות, חובקות-כל, שכן אלו הובעו, בכתב ועל-פה, במרבית אמצעי התקשורת, בידי סוקרים ורזים ממני. לפיכך, אני נוטל לעצמי את חירות מיפוי ה"איש" של האירוע.

תל-חי '80" במיטבו - הוא, בעיניי, מיכה אולמן. הייתי מסתכנת אפילו ב"קיצוניות ומציגות את עבודתו, "מושבת שוחות, תל-חי", כמקרה-מיבחן לאמנות ארצישראלית בגרסה ואיכותית. עבודה זו היא המשך ישיר וטבעי להתמודדותי תי האמנותיות של אולמן עם אדמה כ"חומר ומבני-התנוונות כנושא. התמודדותו ית שוכו בשנה האחרונה לביטויים מרשימים - מבני-הטיט שהציב בכניסה ל"מוזיאון ישראל, במסגרת התערוכה, גבו, "לוח", ו"אשמורת שלישית" (שוחות אד"מ ובטון), שהציג בביאנלה של ונציה 1980.

העבודה בתוך הטבע גופו, שהיה הגורם האמנותי המרכזי של האירוע וההצדקה הבסיסית לקיומו במקום ובאופן שבה זו המארגנים לקיימו, היטיבה עם מיכה אולמן. עבודתו היקדומה, אף שהיו טענות רגישות ותכנים שאין לבטלם - לא הגיעו לדרגת היכונן החריפה ולאי-זון המדהים בין, "המושג" לביטוי הקונקרטי. עבודתו אלה, המהוות תמצית של חרדות ומצוקות אישיות, כללי-אנושיות, פוליטיות וארצישראליות מקבלות אופי אינטימי ואפילו אלגנטי במידה מסוימת, כאשר הן מוצגות בחלל התערוכה, אמנותי מקובל (מוזיאון, גלריה). הגופים רוויי המשמעות של הגליל העליון בכלל ו"תל-חי" בפרט איפשרו ליצירה הלגטימית של "איש חדש-פעמי" של מיצוי כלל ה"רבים" הפוטנציאליים-רדומים שלה. אם לשאול מתוך מילון הביטויים החביבים על ביקורת האמנות בת-זמננו, ניתן להגדיר את, מייצגת שוחות, תל-חי" כ"עבודה

בעלי מוטיבין בינלאומי, ככרטיס-הביקור שלו, לכן, לא מפתיע כלל, אם-כי מעורר תדהמה מסוימת, היה לגלות, את, הקבשים כסממנים כתמי הצבע, סמליו המסתרי של מנצח קרישמן, רועות במכללות ממש ליד שער הכניסה למכללת תל-חי, באופן שהן גלילות לעיני הנוסעים על הכביש למטולה, כשם שהן המראה הראשון ה"גליל" לבאים בשערי תל-חי, באותה מידת צפיה תיחה הדומיננטית של קרן ה"גליל" הצבעונית של דני קרוין בלילה הגלילי והנוכחות המאסיבית והחוקפנית של עבודתו המיועדת של בוקי שורוק, לו אכן בוצעה, לגבי, היה, זה מובן מאליו כי גם עבודתו של "בינלאומיים" נוס' פים, כמיכאל גיטלין, נחום טבת, בוקי ועדיה רצפי הקר - יתמרגו עצמן ל"אחרים מרכזיים. אין ספק כי את "צירות האמנים הללו - כולם שועלי-תערוכות ואירועים ותיקים, ערים לחשיבותם ו"יחסי-ציבור וצורת-תצוגה מתוחכמת ו"מדעים לכות המיקוח שלהם - קשה היה להחמיץ.

ומיכה אולמן? אולמן עשה צעד מב-ריק. כאמון בעל מוטיבין ניכרים משל עצמו, וכאורה שמושפן של עולם האמנות - מוכרים גם לו, ממש כמו לקולותו שלו, כללי המישוק של הקהילית שבתר-כה הוא חי ופועל. מיכה אולמן בחר ל"התרחק מהמרכז. עבודתו, שנעשתה מעין ציון גבול דרומי-מזרחי לאירועי תל-חי - מיקמה עצמה, בתבונה רבה בבדידות כמעט מוחלטת. הפסלת לדית מטרי, ש"הציגה עבודה טעונה כוח, משמעות, כנות ורגישות ניכרים - נכשלה בדיוק ב"קדרה זו, מאיר, צעירה ומנוסה פחות בחוקי-המישוק - מצאה את ארבעת עוצמיות מכוס גלי האבנים שלה בקיר" בה יתרה לפחות לשתי עבודות של אמנים אחרים, עובדה שכרסמה במידה ה"אפקטיביות של תצוגתה. לו תשכילה,

מיכה אולמן, אמן ישראלי שוכה ל"הכרה בינלאומית ומורה בטכניון, אינו יכול להימנע ממעקב ועריגות שוטפים אחר המתרחש והמתחדש במרכזי אמנות בארץ ובעולם. איכויות, הצניעות והנוכחות שבעבודתו אכן מצויות בה בזכות, אך הן רק צידו האחד של מטבע שפניו האחרים - מעין היבטים, אותה גאות-יתר מודעת לכוחה, המוכרת ונידונה, ל"עתי-קרוכות, בתרבות יוון העתיקה. מירב היבטיה של, מושבת שוחות, תל-חי" כבר תוארו ופורשו. משמעותה ה"פוליטית-חברתית; משמעות מיקומה ה"גיאוגרפי; משמעותה בהקשר האנושי-כללי; משמעותה האסוציאטיבית-אישית של האמן, כבן לדור מסוים, במציאות ישראלית מסוימת - כל אלה גידונו ולא אעסוק בהם, אבל, נראה שקיים אחד עבודה היבט נוסף, הקושר אחד לאחד את הנושאים שנסייף להקיר - את חזיר-הבנייה של המקום, את הפרישות והיפה והעניקת, את המשיכה לעיסוק ישיר באדמה ובטט, את המורכבות התוכנית. וזר-חזיר, ניתן היה להגדיר יסוד נוסף זה כ"נענע", איכות ערשילאית ל"מדי, המללית חיפוש אחר יסודות אבן-דום, עתיים שידיו מגדולתם, מושבת שוחות, תל-חי", גיבנתה בידו כעשרה מתלמידיו של האמן בטכניון. הוא נתן להם שתי הנחיות מוקדמות - (א) חומרי הבנייה יהיו אדמה חפורה, אבנים, מים וחומרים טבעיים נוספים מן הסביבה (קש, עשב, מקלות); (ב) אין להתיר רוחים בין שוחות לשוחות. המיכנה ש"יווצר חייב ליצור אווירה של מושבת שוחות אחת, אינטגרלית. ברמה ה"געשית" עוררו המפורות, הבנויות בחלק טבעי מסביבתן - כיסופים לאפשרות נשכחת של בנייה נכונה וצורת חיים נכונה ובריר, אה, בלתי כפורה מכוחן, המתאימה ל"תנאי הארץ; אסוציאציות לצורות ארכי-

נכונה.

בראש ובראשונה — המיקום. אין לי ספק כי אולם ערך סויר, תצפית ובחינה מדוקדקים ביותר של איור האירוע בטרם בחר לבצע את עבודתו ב,אמצע המדרון הפונה למזרח, מעל להצר תל חי, (כד ש) תהווה תצפית לכיוון ההצר ועמק התולה" (מדברי האמן בקאטאלוג האירוע).

במאמר מוסגר יורשה לי לציין שעל בחירת מיקום היצירות השונות בידי יוצריהן — ניתן לפתח תיאוריה פסיכואסתטית מרחיקת-לכת. מאחר שתיאוריה כזו תיבא, בהכרח, אוסי אקדמי, ובתנאי הכתיבה העתונאית לא תוכל שלא ללקות במידה זו או אחרת של שטחיות ויומטריה אמנע מלפתחה. למשתתפי „תל-חי 80" ניתנה חירות (אמנם תחת עינו הפקוחה של אוצר האירוע, אמנון ברזל) לבחור את האחרים הספציפיים הרצויים להם, בתוך שטח האירוע, הנתון מראש. סביר להניח כי מצב שבו כארבעים אמנים (מיספרם הרב של האמנים שנטלו חלק באירוע, הוא, בעיני, אחת מנסיונות החלשה של זהו בוטרג, שקצתו האחד — הפתיחות והרגבנות האמנותית — מכרסם בקצתו האחר — איכותו וחשיבותו הבסיסית של חלק ניכר מהעבודות) אמורים להגדיר בעצמם אתרי תצוגה — מוזיק גמישות במקרה הטוב, ואפילו התפשרות, במקרה הקשה יותר. אין זה מפתיע שאירוע שאפ"ה הני כ,„תל-חי 80" יבחר להציג אמנים

כאולם, ליצור סביבה מבודדת — היתה עבודתה נשכרת, מה"גם שהנושא שבו היא מטפלת בתל-חי, הדגשת אלמנטים של קדושת העצים, פולחן ועבודה לאל הטיבע, מתחנן לריחוק מדינמיקת החיים החברתיים ולהגדרת תחום אקסלוסיבי ל- עצמו.

כדי להגיע ל,„מושבת שוחות, תל-חי" של אולם, נדרש המבקר לערוך טיול הררי רגלי במשך כרבע שעה. ניתן לשער כי מי שטרם והשקיע מאמץ זה טרח גם להשקיע מאמץ נוסף של התבוננות והירה ומעמיקה בעבודה גוסא. וכך, באופן ה" מציג עצמו צנוע, מבודד ונוזרי — השיג מיכה אולם תשומת-לב והכרה אמנותית שנדרשו על ידי אמנים אחרים בצורה אגרסיבית הרבה יותר ומתוחכמת הרבה פחות.

המשפט האחרון עלול להתפרש כהאשמת האמן בהתחסדות והצטנעות מוויזית, גלא קר, ודבר, וזוהי תחילה עדינות ומחשבת. הדגשת היבטיה החיוליים, הפשוטים, הארציים, הקשורים בטבורם אל הטיבע — תהיה הדגשה נכונה אבל חל- פית בלבד, הבלטת פניה הנוזריים, ה" צנועים, המסתפקים בעצמם של עבודתו תהיה באותו חוסר-שלמות, כל הגדרה של מיכה אולם כאמן (כמעט) „נאי" כ,„נכעני" ו/או „פוליטי" ו/או „מינימליסטי" תהיה פאתטית ובלתי אמיינה.

טקטורה מורחית; אסוציאציות למשמעו- יותיה הארכאיות ביותר של „אדמה" (רחם-קבר, חום, פוריות, בטחון); אסר- ציאציות פולחניות; אסוציאציות לפר- קים בהיסטוריה של ההתיישבות העברית בתחילת המאה.

למרות כל זאת היתה העבודה נקיה מרגשנות ומתעוררות. גם באי-הודקקות זו למניפסטים ולהסברים מילוליים ארי- קים והסתפקות בהצהרתה היווואלית — רות, מתח בין צניעות לגאווה.

מאירה אליאש

תיקון טעות:

ברשימתו של יואל דרום במדור שבוע שעבר נפלה טעות מעצרת. אמנון שמוש הוא חבר מעין-ברוך, ולא כפי שנכתב.

הפגש

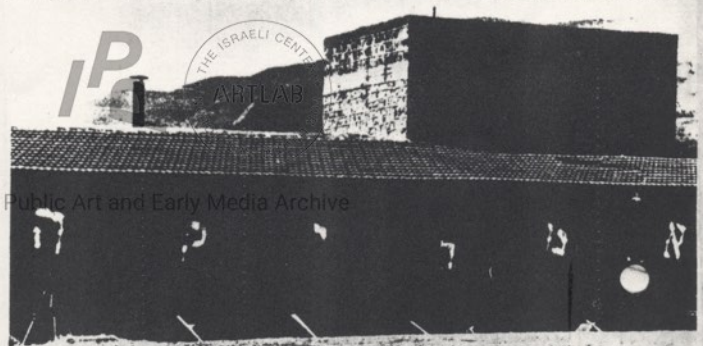
אמנות

שושנה ארנלד

דחו את הרעיון, ואף שללו את מימושו. לולא עבודת ההתנדבות של אנשי קיבוץ הנגיל העליון, שבנוסף לתקציב הנקוב תרמו חיים כוח אדם, חומרים ותעשייה, לא היה מיפגש תל"חי מתקיים.

המטרה המוצהרת של אירוע תל"חי היתה "ניסיון, לא שגרה, לממש את מושגי הקשר בין אמנות-חברה-טבע". לאמנים הוצבה מטרה לבנות מיסול טבע. לצאת מהמסגרת של גלריה או מוזיאון, אל המרחב הפתוח של אזור הנגיל העליון, ולנצל את התנאים

תל"חי 80, מיפגש אמנות בת זמננו, התקיים בספטמבר, בעריכת מנשה ברזל, שנמשך 4 ימים. היה ניסיון צנוע להעלות את שראל על מפת הפסטיבלים הבינלאומיים של אמנות העכשווית. על אף השתתפותם של יוסיפ אמינס מו"ל (6 מתוך 42 המשתתפים)

אברהם אופק "אמריקה" מראות וזרקות אור שמעל על קיר, 1980

מבית השומר קרונן מתח קרן-לייזר ירוקה, דקה וחדה כביוון אלכסוני מבית השומר של כפר-לדני על ראש הגבעה. עד לחצר תל"חי אשר למרגלותיה. ובכך הגדיר את חלל אזור האירוע הקרן המזוהרת השלבה בכוח רב בתנאי השטח בצבעה היורק ובהתנוצצותה, כאשר טיפות הנשם פרצו לתחומה **שאל באומן**, לעומתו. בחר להתייחס למצב הפוליטי של המקום בהווה. הוא קשר את אבני-הבזלת, בהם מוגנים המקלטים. עם האמנות של הפרודוקציה והכימיה קטעני-עיתונים. המעיין דים על התקפות נוחכנים הודפסו על אבני הבזלת. ועובדה זו שימשה כתייעוד חי לאמנות שמתקיימת באזורי מתח-גבול. בהם אנו כלולים. ואשר אליהם התייחס בעבודה אחרת **צבי גולדשטיין**. עלידי שימוש תעמולתי בהצהרות המודפסות על לוחות גדולים ויושום בתוך המוקלט. ביטא מבחינה פוליטית, מימד הלחץ בו אנו שרויים מבחינה פוליטית, חברתית ותרבותית **מיכה אבולין**, בעבודת אדמה. נתן ביטוי להרגשת ההתחפרות והבידוד כמושבת שוחרות. שבנה מצידו השני של הוואדי. שבו אזור הסכסוך להרי הנגיל, רחוק מאזור האירוע. את הרגשת הלחץ החברתי ביטא גם **סרגי ספירי ומשה גרשוני**. לא כל האמנים השתלבו בתל"חי באופן טבעי ואינטגרלי. היו אמנים. שעבודותיהם אוחזות במציאות שמחוץ לסגרת תל"חי. אך בתל"חי הלכו לאיבוד אלו הן עבודות. שהשפעת המערב ניכרת בתפישתן, יותר מאשר המקור בו נוצרו. הכוונה. כזכור. היתה שהעבודות תוצרנה ותוקפנה את המקום וגם אם אכן נוצרו במקום הקונספציה האפקטיבית שלהן לא פעלה. עבודותיהם של **מנחם כהן-צן**, **יוהנסן אליזר** ואחרים. נכללו בין אלו. **אברהם אופק** ביטא בלגלגו והבזלחה מרובה את ההשפעה המערבית בעבודתו. המושגית **אמריקה**. עלידי שימוש במראות ושמש. הוא הקרין את המילה **אמריקה**. דווקא על בניין חצר תל"חי כאילו לומר. האם מחיר הממקב בתל"חי הוא תלותו הרבה באמריקה?

קח! גם עבודות הווידיאו והמיצג. לא התייחסו למקום, אך נכללו באירוע. מצעם היותם כלולים באמנות העכשווית רק עבודתו של **אלן פרנץ**, היוצר המקורי של מופעי ההפנינים באר"ב. להפתעת הרבה. הצליחה כנשר על פתח-התרבות, להצניח הפנינים מכורו. שהתאים לאקלים תל"חי. על פסנתר החרש שממול למרכז האירועי. חלפה שירת מכוניות בלתי-נראית. בחושך. והדליקה עם ההידדמות, שורת-לפידים. בקו מקביל לזה של קרן הלזיר של קרונן. בעוד שתייהל מכוניות צהרה. בעת שהדליקה את הפלמידים. נתקשקש הקהל על רחבת-הדשא. לזיזם בטון אחיד ומקביל לעצירת המכוניות. כך נוצרו שני מקבילים הפוכים. האחד של אמצעים טכנולוגיים, שהתבטאו בקטרי-הלזיר ואפירת המכוניות, ורשני של אמצעים פרימיטיביים יותר. שטיבעם. שהתבטאו בזיזום הקהל ובחדלקת הפלמידים

כדי עזר להזכיר את הופעתם של **עדינה בר-און** שיבטאה את תפוחיו נפש המונעו בהתפתחותיות ותנועות גורוטריות. את הווידיאו של **מוטי מזרחי**, שהצטיין בקיטון הביצוע שלו ובקצב האסוציאטיבי שבו התפתחו הדמויים, ואת ה"מוזיקה על העצים" המרעננת של **יוסי מריחיים**. האם ניתן להגדיר את האמנות שהוצגה בתל"חי 80 כאחדית קשה לענות על כך בחיוב. מקבוליות בן חלקה המיפגש השתיי. והפסלים שאורו במקום. חשופים להשפעת הטבע והזמן. ולהזדויות ביקור נוספת של המעוניינים בדבר מעלה מ-20,000 מבקרים הצופו את האירוע כבר במדרגים על תל"חי-82 נקווה שעד אז תציג האמנות הישראלית ביטויים מקוריים יותר

שבטבע המקום קבע. במידה-מסוימת. את אופי הצירוף. תל"חי הפך למקור השראח לחלק ניכר מן האמנים. שבמשך קדישמן צבע את חכבשים בתכלת ואת העצים בורוד ותכלת. הוא חפץ. לא רק לאמן, אלא גם לרועה וחקלאי. קדישמן לא שהית את הטבע. כפי שסברו רבים. אלא הביא את הצירוף ישר אל הטבע. בכך הוא שינה את מחות האשליה הוויזואלית. הצבע שבמסורת הציריות מתאר את הטבע על הבד, שינה כאן את הטבע הנתון במציאות - כאילו הטבע הפך לרקע, עליו משוח הטבע. במקום שהיה משוח על הבד, וכך הפך את הציריות לעיקר. אמנים אחרים ניצלו את צוקי הבזלת. **עזרא אוריון**, **אלישע וולקסיץ**, **בועז ועדיה**, **דליה המאירי**, **יודי פינס** האמריקאית **דוד פיון** כלולים בקטגוריה זו. דליה המאירי רמזה, נתנה ביטוי מיתולוגי לתרבות המורשת בטבע המקום. עלידי. טיפת עזר עצי-הית בידימות אבני בזלת. כאילו הפכו האבנים את העצים. דוד פיון ניצב לא הארכיטקטוני של העתיד. עלידי מיסול ראשים פרימיטיביים מאבני הבזלת, אותם הניח בגומחה חצוצה. לא כל האמנים בחרו להתייחס דווקא אל הטבע שבמקום. הייטטיס ההיסטוריים. חברתיים ופוליטיים של תל"חי. היו גם הם מקור השראח. דני קרונן, למשל. שילב את הטכנולוגיה ותפישת החלל במרחב באמנות עם האספקט ההיסטורי של קרן אור שנפוצה

לא נעשה תל"חי 80 אירוע בקנה-מידה בינלאומי. היה זה מיפגש בו נערכת הכרה והחלפת דעות וידע. בין אמנים ואנשי תרבות ישראלים ובין אמנים, מבקרים ואוצרים מאר"ב ואירופה, שהוזמנו לקחת חלק בסימפוזיון על נושא אמנות-חברה, וגם, קרוב להודאי, להתרשם ולדווח על האירוע בעיתונות האוונגרד הבינלאומית. איראפשה להתעלם מן הצירוף והשאפה הענים. שעמדו מאחורי האירוע. להשתית למפת הפסטיבלים הבינלאומיים של אמנות בת-זמננו. מנכרד שנקברוהר. שאירגן את הדיוקומנט האחרונה ב-1978. פירר רסטאני מבקר-אמנות צרפתי ידוע. או נקארלו פולטי, עורכו של **פלש ארט** האיטלקי, שהוזמנו להשתתף בסימפוזיון. נחשבים חיים לבעלי שמכות בעולם האמנות העכשווית. תל"חי 80 נולד ביוזמתה של המחלקה לאמנות שבמכללת תל"חי (במחלקה לאמנות לומדים כ-1,000 תלמידים, רובם אנשי הנגיל העליון). המוסד שרתם לביצוע הרעיון, היה המועצה-האזורית של הנגיל העליון, ותאוצר שנכר - אמנון ברזל. התקציב בסך של 2.5 מיליון לירות נאסף-עלידי 27 קיבוצי הנגיל העליון. השייכים למועצה, וכן עלידי מפעלי התעשוע של התנועה הקיבוצית, שלא מן האזור. מוסדות ממלכתיים כמו משרד החינוך, משרד החוץ. קרן תרבות אמריקה ישראל - כל אלו שפנו אליהם בבקשת תמיכה

תל-חי 80: לרגלי הארי השואג

מִי־פֶגֶשׁ אֲמִנוֹת בַּת־זְמַנֵּנוּ — תִּלְ-חִי

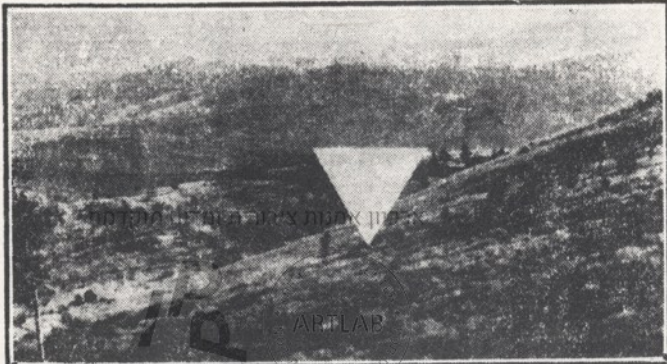
מזאת נסים מבורר

קמנואל, תורם לקושי זה וישו מר-
חיים. הלה חיבר סוויטה לתזמורת
קמנוציונאלית שמנוגנת שם. ה-
מלגיה משודרת לעשבל-עלילים
והתוצאה מועברת אל גנים המק-
נים להם על עצים צמחניים כי
אתה, הללו כאלתרים, על יסוד ה-
עלילים המעורבלים, יצירות חשות
ותקלה יכול לשנוע את התהליך
כולו ביוזמניה, להנאתו או להיפ-
ךה.

חלק ניכר מן המשתתפים באירוע זה, שרבים מהם הינם פנים מימין, רות בהקשר לפעילויות כאלה, כי נותב על ידי מגבלות בתחום הכוונה הבסיסי של המסעוד המועדף.

אירוע שעשענו הוא אחד מי
[] אותם מסרים נפוצים, שבהם
לפעילות שבשוליו, כגון הקשרים הדי-
ברתיים והחברתיים, יש משקל
גדול יותר לא פחות מאשר לתוצר-
אות הספיקה, האמירות להיות א-
נטייתיות.

יצוירך המקרה הפרטי הזה חברו
חד ארבעים ושניים אנשים וישם
מחשבת המועצה האזורית גליל-עליון
מכללת תלמי. אוצר הארבע
מנני ברזל קבע את רשימת המומח
ים להשתתף בו. מיועצם נזכרים
— שהגישו כאיתם קומדיאנטים —
וידים של ימים עברו, ורובם שרי
לבים. ניתן למצוא ביניהם את המצ

INSTITUTE FOR PUBLIC FREEDOM

[illegible]

חרף האכזר לעיל מפנה האירוע
הזה, שאינו בכדור תופעה חדשה
המרחיקות לכת, השומות כל לעינים
מסתתרות האמונות ההזויות. האם
ישנם הם, אמנם, בימים, ובלתי
התקופות, אך המטרה החיובית היא
בזכות, אם מישהו, תודות להם, בזכות
הצגת האמיתויות החיוניות. גישה זו
לגישה זו חרף תכבד שבכיוון האמרי
זהו חומר מקצועי. לא בשני ולא
ולבד או לא כשר למתדרן ולא
ולבד ובלבד. למעשה הוא אינו
רשמי. בדרך כלל, לא מיומן בהקשר
אמנותי יותר מאשר תורת עשן
למחלל אפל.

[illegible]

Early Media Archive

המספר והעיסוק

מעשה קשה להעריך אם האירוע הזה אמור להיות רציני או

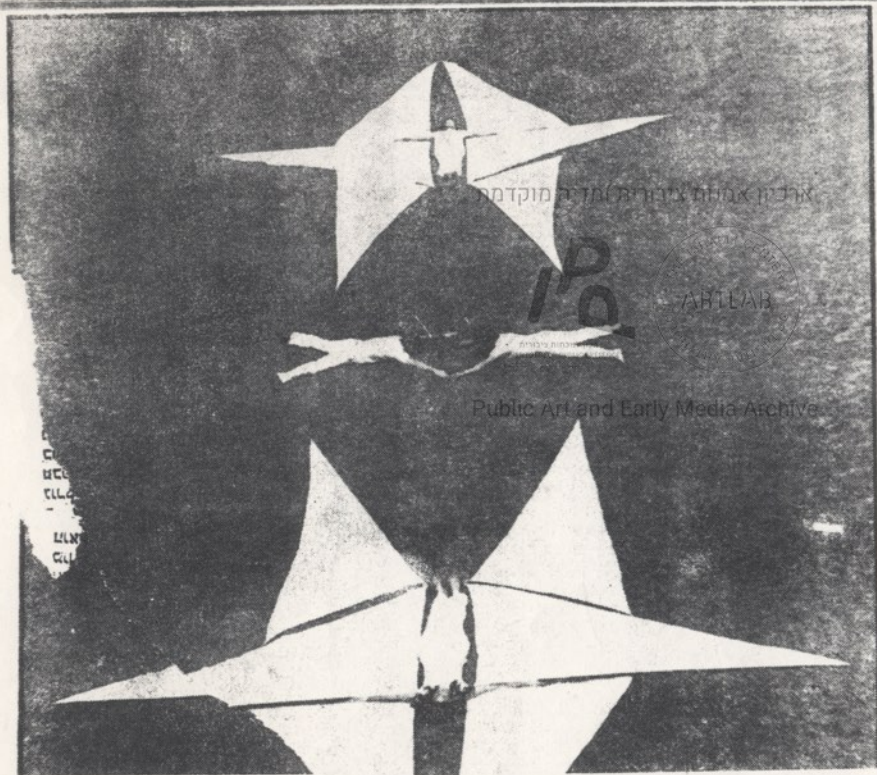
1. 2017-2018 年 1-6 月 1%
 2. 2017-2018 年 1-6 月 1%

אברהם אסף משה גרישני
מן כהן'ן את הפסלים ואת
דני קרון ויבין שווארץ, את
היכלים בזה הכר את המוסקאי
מן כהן'ן ויחלם לרבות את
כדן שטח'ן ברחובות בתחום חצר
ככלה ויפדאיות, הכנים הדי
שטחים בכסחים וכן ואדי החפצר
כדן כדירותיו את נפחלי, כספר
החפצות החקיות את עבר
היחם, הכירות ויחשקו, ויחשקו
הכירות את שטח חצר
מן. החצר איסרן מן החסם, לאח-
מן חסם להצנין השקיות מודקיות
עציות שדסות את כסרבים, כ-
מן שילי שחלחלי גרוע שראש
החצר חזר ברחוב'ן.

[illegible]

כשרה מדורות

מאת
מאיר
אליאש

„תל-חי 80“ — מפגש האמנות הבינלאומית
יפתח ביום רביעי הקרוב, בסימן שאפתנות
וקונטרוברסליות.

שאפתנות — בהיותו אירוע ראשון מסוגו והיקפו
בישראל, המקווה להוות צומת להפגשת
יוצרים בתחום הפיסול בנוף פתוח ובחומרי טבע;
אמני מיצג, הפנינג, מוסיקה סביבתית
ווידיאו, עם תיאורטיקנים של אמנות בת-זמננו,
עורכי כתבי-עת יוקרתיים, מבקרי-אמנות ואוצרים
(„כל אלה בעלי מוניטין בתחומם מישראל,
ארה״ב ואירופה“ — מדגישים המארגנים), ועם
„קהל רחב של שוחרי אמנות וסטודנטים מהגליל
ומהארץ כולה“.

קונטרוברסליות — בעוררו, עוד בטרם הפתיחה,
חילופי-דברים פיזיביים סוערים, באמצעי
התקשורת, אודות היבטיו האקולוגיים של האירוע
ועל עצם חשיבותי האמנותית.

ל השאלה „למה תל-חי?“ עונה אוצר
המפגש, אמנון ברזל: „בעצם,
למה לא? הגליל העליון טוב לעיסוק
באמנות ממש כמו תל-אביב או
ירושלים“ (ורומו, מאוחר יותר, על
מגמה המתחילה להסתמן בקרב אמ-
נים בני-זמננו, הצופים בשקיעתם
והתנוונותם של מרכזי-אמנות בעולם,
ובוחרים לחיות וליצור בפריפריות).

הרעיון שבבסיס „תל-חי 80“ הוא קיום „אירוע
מרכזי של אמנות בגליל, כדי להביא אמנות
פלאסטית, על היבטיה הרחבים, ברמה הגבוהה
ביותר שניתן“.

א. אופק — „כוכב חיים“, „כנפי אדמה“. בד לבן פלוס דמויות

ספרים של גורקי ודוסטויבסקי מתחת לבית-השחור, ואחר העבודה המאומצת במשך היום — הקימו להם ספרייה נידת בחור האהלה. המגמה שלהם היתה לשנות את התדמית היתר דית של סוחרים באירופה ולהפוך לעם יהודי חקלאי. אנו אוהבת את החומר הזה ומתרגמת אותו לחומר כעשוי, דהיינו — סאטן חתום, ורוד, חלומי, וניאונים, שהם חוצר מוכן של הברת טכנולוגית, כניגוד לחלום. הניגוד מודגש ביתר תוקף באמצעות הדיוט „שבו חומרי האוהל לסביבת העבודה, לאדמת הכבדה ואנו הבולת.

התייחסות פוליטית קונקרטית ובוסה הרבה יותר — בעבודתו המיועדת של דב ארייז, מקיבוץ חצור. העבודה שהוא עומד לבצע מזכירה מחקר אנתרופולוגי. הוא „יוצר חומר לארכיאולוגיה של העתיד“ — כדברי אמנון ברול. בחור בור עמיק, שיהפך באיזור תל-חי, יטמן לבדו חומר תיעודי, ויוואלי וקאל, של אנשי האיזור, מלבדיאות ויטנו בבור גם צצצות עם דם יהודי וערבי משומר.

אמנים אחרים מתכוונים להתייחס להיבטים הסופוגראפיים של האיזור. עזרא ארייז, מקיבוץ שדה-בוקר עומד להפוך בקעה, בעזרת טקטורים, להחליקה ולשים בתוכה שני שלעים שפתח צר ביניהם. עבודתו המוזה, לדבריו, תפיש את השבר הסוריאספיקאי, הוא בריבון גם דגם הפיסול של גלובלי, בבסיס עבודתו מצויה התפיסה שהכוחות הפועלים על כדור-הארץ הם כוחות פיסוליים.

הפיסה מושתתת שונה של טופוגראפיה ידגים ויזאל שטי, העומד להציב צילום נוף ענקי (5.00x1.60 מ') של הנו הגולן מצד אחד והרי הגליל העליון מצד שני. רעיונו של שטי, לשנות נוף קיים בעזרת בניית אגניקווק חדש מאבנים וכך „שייחגשים“ יתקונו דרך תארוכות החדשות, יעברו בהר ויחצבו ואדי חדש) — אינו מגיע למימוש בטבת. את שינוי הנוף המוצע מצויר האמן על-גבי הצילום בלבד. רמתו של געצועים לארץ-ישראל אבודה, מופשטת ונחלת

חוצ ככלל ובחללים הספציפיים של איזור תל-חי בפרט. לחלק הארי של היוצרים אין זה מפגש ראשון עם „אמנות טבע“, למעשה — זוהי התמודדות מסוג חדש ושונה. עם האחרונים נימנים אמנים כמיכאל גיטלי, שעבודותיו, העשירות על פי רוב מנייר או דיקט, היו מיועדות עד כה לתצוגה בחור גאלריות. ב„תל-חי 80“ יוצא גיטלי אל המדשאות. מעץ אמריקני כהה ייצור עובדה גדולת-מידים, שהלכה לאחד נשען על קיר וחלקה חשני כוצב במרחק, על הדשא; או טולי באוס, אל ההדפס מקיבוץ עמר, היוצא לראשונה לעבוד מחוץ לסטודיו. כאן ידפס — בטכניקה מיוחדת של הדפס-רשת — גוריי-עיתונים Kuglas (תחנתו על השדה הירוק) את „המפגש“ יבצע על אבני סכס, המונחות מעל מקלטים ובוגנקרים.

ניתן לאבחן ולפגש „אמנות טבע“ עיקריות האמנים כלפי „תל-חי 80“ — דב ארייז, מתייחסות ביותר הן, לדעתו, שתיים. האחת — על-פי רחם הוצרים לנית, לסביבה ולמכלול האלמנטים והמשפחות (המקומות ב„טבע“ ככלל ובאיזור תל-חי בפרט. השנייה — יחס לתלמים.

משתתפים ספרים, בנות, מתייחסים „אמנות טבע“ נרמז, לאסוציאציות התיסטוריות-פוליטיות שמעורר „תל-חי“, ומעניין, שגם בקרב אלה שבתורם התמודד עם היבטים מסוימים של המציאות, נראה שיש להם תודעה של „המפגש“ וזו בעזרת חומרים עדיניים ביותר, היוצרים ריחוק — ואפילו נימנים דני קרן, הרושם בחלל, בעזרת קרן לייזר צבעונית. הרישום יקשר שני מקומות בעלי משמעות, בית-החשומר ככפר גלעדיו וחצר תל-חי, ואיכר בכך את זירת ההתרחשות ההיסטורית; ובתה אריאטי, אמנית צעירה, הבנת אוהל מבד סאטן ורוד, שקווי התמיכה שלו עשויים מנורות ניאון, ורודות אף הן. „כמו הלום מהיום, מנקודת-מבט של הדור שלו — לעבר המיתוסים של ארץ-ישראל“ — היא אומרת. „טופוגלדור וחבריו התחילו באוהלים כאלה, אני מתרגמת את החלום שלהם. הגיעו הברת מוניה בשנות ה-20, עם חלוצות מיליטרי,

תלמידים ומסופג למעשה-אזורית-גלילית-עליון, „אין זה מקרה“ — אומר ברול — „שדווקא הקיבוצים יזמו אירוע כזה, הנוהג הרגשה שונה על רקע הדיפרסיה הכללית בארץ“. הגדרת הכיוון האמנותי, בחירת האמנים והזמנתם וההשגחה על הפרוייקטים — הושקדו בידי אמנון ברול. המעסא המעי הקיבוצית ומכללת תל-חי. הוקם צוות פעולה מקיבוץ הקשור למכללה בראשות איילנה באיזן (מקיבוץ עמר). מנהלת המכון לאמנויות, שהתקדו לראש לביצוע מכלול עבודות ההכנה הסכניות והאירגוניות באחרי המפגש. „אלמלא רצונם ויוזמתם ואלמלא האפשרות להשיג בצפון את רוב האמצעים, טכנים ואחרים — הפרוייקט לא היה עומד“ — אומר ברול. בנכונותם של קיבוצי הגליל-העליון לקיים אירוע מורכב כליכך נכללת הסכנתם להשיג ולממן את כל חומרי-הגלם הדרושים לאמנים השונים. לראת את מומנטי המפגש ובעיקר לספק את כוח האדם — מקצועי וטכני — המתחייב כאופי האירוע. „לו פרוייקט כזה היה צריך להתבצע על ידי מוויאון ישראל או מוויאון תא“ — אומר אמנון ברול — „צריך היה לעלות למעלה מעשרה מיליון ל"י, מרגני „תל-חי 80“ מקוים, כי התגייסותו אנשי הגליל למיפצע תאפשר לפרוייקט להישאר קרוב למסגרות ההקצציות, שהיא כ-2.5 מיליון ל"י בלבד. מוטב של „אמנות ויצירה בטבע“ (ורצוי — בחומרים של טבע) מועמד במרכז „תל-חי 80“. מושג זה, המחליף את מושג הפיסול המסורתי, כולל אלמנט של יצירה באתר התצוגה עצמה. „כשעובדים בטבע — העבודה אינה שרירותית, אלא צומחת מתוך המקום“ — מסביר האוצר. „האמן צריך להיות במקום, לחנוך, להשגיח על הביצוע הטכני של ההכנות ליצירתו. יש, למשל, פרוייקטים הדורשים שימוש בציד מכאני כבד, תחליף העבודה הממשיית יכול להמשיך שבועיים-שלושה. ב" ארבעת ימי המפגש תגנענה היצירות לעיצוב וגימור סופיים. הקהל שיגיע לתל-חי לא יראה תערוכה בחלל סגור אלא עבודות במרחב פתוח“.

למעלה משלושים אמנים ישראלים וכעשרה אמנים זרים אישרו את היתכנותם. באופן טבעי, מכיו עימו כל אמן את מטענו האישי; העבודה שייצור, ב„תל-חי 80“ תהיה חוצר פנימית של אותו מטען אישי עם האסוציאציות התרבותיות-אסתטיות-טופוגראפיות-היסטוריות-ועיוניות ש" תל-חי, כמושג ונקודת מניחה, מעוררת בו. המידע המוקדם על הפרוייקטים השונים העמידם להתבצע במסגרת מיפגש האמנות בחל-חי ויצר (אצלי) רושם שרובם המכריע של המשתתפים נרתם מטיפול ישר במיתוס הארצי-ישראלי הדראמטי והתוקפני — המביר כמעט — הקשור להיסטוריה של תל-חי. מצד שני, נראה שמיסטר מניעו של „אמנות טבע“ ובהתלהבות רבה — לאתר היצירה בחללי

חוקים
29.8.80

ירעמו בודל-חי

— מוצאים בעבודות של דב הלר מקיבוץ נירים, שיבנה טרא-
סות בצלע ההר וישתול בהן בוסתן רימונים, כביטוי של גענוע
לנוף שנעלם; של יגאל מירון מאיילת-השחר המבקש לחפור
מעין באר, שאבן גדולה תלויה עליה; ואפילו של הרשע
אלירן, העומד לקשור מורדות של שני הרים, מעל ואדי עמוק,
באמצעות שלושה סולמות תפורים מכד כותנה לבן. „הכותנה
בקשרת אצלי אסוציאטיבית לאדמה. ריח הכותנה כריח החציר“.
— אומר אלירן. „בחרתי בלבן ולא בצבע טבעי, כי בספטמבר
הקהל הצמחייה באיזור תל-חי חומה-צהובה והלבן יגדר אותה.
הקשרה — היא אסוציאטיבית ראשונה שלי למקום. המתיישבים
הראשונים הגיעו כדי להקשר, כדי שלא יוכלו לנתק אותם
משם. וזה העלה גם אצלי רצון, לקשר את ההרים כך שלא
יקחו אותם. להראות בקרקע פיסות“.

ביטוי לפחדים קיומיים, כללי-אנושיים ומקומיים, ניתן
לאבחן ביצירותיהם של משה אולמן, העומד לחפור — יחד
עם עשרה מתלמידיו בטכניון — „מושבית התגוננות ותצפית“.
קבוצת שוחות אישיות אלה (שהן המשך ישיר לעבודה שביצע
בביאנלה האחרונה בווניציה) צופית מהר תל-חי אל עמק
החולה. משמעות מיוחדת נודעת לעבודה שעמדות התצפית
פונות לעבר המדינה פנימה, ולא החוצה, לכיוון הגבול; של
משה גרשוני — אחד האמנים היחידים שבחרו לטפל בבעיות
של חלל-פנים ולא בשטח פתוח — שייצור עבודות הנוגעות
לתכנים של אימית-יאושו-וכרונות. לעבודתו המיוחדת — אושר
של הסתגרות; גם פריג שפיצר העדיף לעבוד בחלל סגור,
בתוך בונקר. שפיצר יציג דגם מתכת של אותו בונקר עצמו.
דגש יושם על תלות המחלשת של הבונקר באיזור; דליה
המאירי בונה תלי אבני-בולט מקומיות מסביב לארבעה עצי-
זית, הפונים לעבר חצר תל-חי. בכך נוצר מיתחם התגוננות
של העצים.

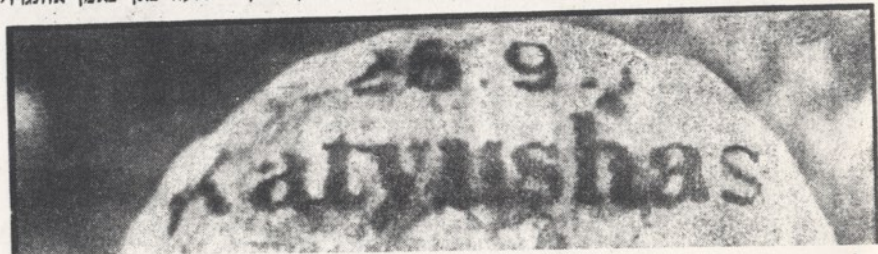
וקיימת קבוצה בלתי מבוטלת של אמנים שנראה כי מושג
„תל-חי“ אינו מעורר בהם לא גיטסאליה ולא התרגשות
תוכנית, וכי הנוף ותנאי הספציפיים של איזור המפגש משא-
רים אותם אדישים. אמנים אלה — מתקבל הרושם — מביאים
אותם את המימד הנושאי, תוכני וצורני הרגיל של עבודתם
מעתיקים יסודות אלה — בואריאציות קלות — למפגש
תל-חי. עבודות כשל צפי הקר, שיבנה תא רבי-צלעות, שעון
כנוף; שלמה קרון, שיטע פסל מ-24 עצי צפצפה מצולבים;
אלישע וולצקי, מקיבוץ רמת-דוד, המניח אבנים בתוך הסתע-

קדישמן — רועה צאן כאמן אוונגרדי

בועז ועדיה — זיקה אל האמנות הפרימיטיבית — עור, עץ, בולט

סולי באומן מקיבוץ עמיר - הדפסי משי מטעני עתונות המדווחים על מינועים בגליל

מוסיקה בסביבה

קצה 1: "מוסיקה" (כתחום אמנות מוגדר, העוסק באירוען צלילים), רצף (שעל כל נקודה עליו "מוסיקה" היא גם א, או לחלופין X גם הוא "מוסיקה", או לחלופין, X הוא גם "מוסיקה"). קצה 2: "מוסיקה" (i) יכולה להיות כל דבר, או לחלופין, כל דבר יכול להיות (גם) מוסיקה. וזהו (כמעט) כל ההיסטוריה של המוסיקה החדשה על גלג אחת אם נסייג את הכלל "דבר" לקיומיות מסוימות של מבע נפשי אחד, ו"בשר ודמיון" מצד שני - למינוי גם תמונת-מצב של המוסיקה הנסיונית ב"ימיו".

את גם הסיבה לכך שב"תלחי 80" המוסיקה, בתור שכזאת, אינה במקום מרכזי, או שבעצם היא בכל מקום - תלוי באיזו נקודה על הרצף הנ"ל אנחנו עומדים. ה"poetry sound" הוא (גם) מוסיקה. ה"המנון" הוא הוא, יצירה מוסיקלית, תיאורו, "אמנות סטטי" לית"א, כפי שנוי קינז מפרש לומר היום - מוש, "חלילית חיים" לאו שרי המלאכה של חברו) ה"מינועים המוסרי קאליוס של רוש" את דגים אופניים, הוא הם ה"תאורו, מוסיקה, שיהם ואף לא אחד מהם".

לכריס קאטאלוניס, תחית המוסיקה יצירה של אמנים שחיוני מעלה ד" מוסיקה המוקבל. מונע, "מוסיקה שבי תחית" ו"התחרושות יחאה מסגסויות תחית, הליצו ו"אולטרקונטרס" בסך הכל אנחנו עומדים לשמוע (וראוה) תצאות מאוחרות של חג גדול משנות

ה'60, ששבר - גם אצל מוסיקאים מקצוענים כמו שארלוט מורטן (צלילת מוהנות בשעתה) או מסיג'ון פאיק, אחד משותפות העיקריים - כמעט את כל המחסומים. מחסומים "חיצוניים" בין היוצר, המבע, הקהל ותחומי האמנות הקלאסיים, ומחסומים "פנימיים" של עושי האמנות שארלוט מורטן, למשל, הופיעה עם הצילו הבלתי-אפשרי שלה (שהוא גם חלק ממעגל-הסולוויזה) ב"פוענים שהם תערוכת של מין, אכזריות ואבסורד. פרויד, היא טענה, חדר מומן שלל האמנויות - הגיע חומן שייכס גם למוסיקה.

המוסיקה, אם כן, היא היבט אחד בבד של חוויה כוללת: ראיית שמע, ריגוש, צחוק, פחד, תחושת הסיכור ד' תחושת-החולת' בתלחי תפרת שארלוט מורטן לשפיות עם הצילו שלה וים בלוג'הלים (דשקות שמיים לתלחי). היה גם תחור על מופע הצילי-סולוויזה שלה. האם המבעת או הקהל של אמורים "ליחנות" לא בדיוק, כולנו מסתכנים - כפי שאמר פאיק - וזה מורטן.

על הרצף בנקודת אחרת, אפשר למ' צוא את המוסיקה הרועה, המשלימה עם הסיבה, המקבלת מופרים מפנה, לא קאתארויס מהמם, אלא הארמוניה. פנים דובר על הארמוניה בין צלילים ובין צורפ-צלילים. "המוסיקה השבי תחית" של יוסי פרייזיס, למשל, חסי תמן גם על הארמוניה בין מנגנים, קהל טבע ורשת של ציוד-יזר, "מוסיקה על

העצם" תכנה דיאלוגים מוסיקאליים בין מנגנים, המסומרים על העצם בסביבות חצר תלחי, לבין עצמם, כשכל זה מתי רכו לתוך רמקולים ומתנה, תוך כדי כך, את המסך ההתפתחות של היצירה. היחס לסביבה יכול להיות שונה: לא באמצעים, אלא ב"תוכן". תלחי: לא רק "התחית טבע", אלא גם אנדרטה אומנותית של "אנדרטה תלחי" מורטן. מורטן כאלה מפורקים ומעוכלים, עדי פעים בשירות של אחרון שבמאה. שיר אברבאדל "על-ה" בתורם של שבתאי שיר מוס' חור, יפרק: ימור, יסנתה וחורן הכל "לסביבה" האוטנטית של תלחי בורה, שכן ימור' מיתוס כשלעצמו: המסכת "החור" לטוב. זה אמרת תלחות מושח עם "אנדרטה" ועם "אנדרטה" עם "אנדרטה" מוסיקליות מוכות (של) ובהחלט גם "אנדרטה" (עושה של מבעת אקסטרנול). אותה דרש-מבעת של חומור והצורה

החור, חור, שנות ה'30 הראשונות: תפול (בגרמנות) מורקס בנוסא אקס' פרויטו-סטיטש, מוסיקה כשגנו פוסט' רמאנווי בנסתנה. סרופסלורה הציבור מלחי, שוב על המבחן, בסביבה הסעית לו ביותר וגם הכלית שבנית ביותר שאפשר להעלות על הדעת חצר תלחי, 1980.

עודד אסף

את הכוכבים שיר - עבודת אלה יכולות היו להתבצע ולהיות כוכבות ביותר מידה של תלמונות מוצלחת, גם בביאולה של ונציה. בדוקטנטה של קאסל ובכל סימפוזיון או מפגש בינלאומי לפיסול ברוזנונו, בכל מרכז אמנות בעולם.

ועדיין לא הוזכרו אמני וידיאו ומיצג כמוטי מורח, שילי שהיגיוני יעדיה פריאן ועדיין לא נמסר כי במסגרת המפגש יתקיים רב שיה בנושא, "אמנות וחברה" בהשתתפות תיאורטיקנים מישראל ומחל ועדיין לא נמסר דבר על כעשרה אמנים לא-ישראליים, שמכעט כולם כבר נמצאים בישראל בימים אלה. הבולטים שבהם: האמריקנים שילוש מורטן (ראה רשימה במסגרת), אלן קאפר, אבי המושג "הפנינג", שייצור אירוע רבי-משתתפים עם הקהל בתלחי, יישו אקטנצי, שהיה אחד הבולטים ביצורי זרם, "אמנות הנוף" בין אמני-הווידיאו, ובתלחי ייצור מבנה בחלל פתוח, עיסוק אמנותי די נדיד לגביו, נדרי פינשו, שתיצור מסדרון אבנים אשר צמחיה שתללה ביניהם וזהו עבודה תחליתית מובהקת, כיוון שההשקיה המתחייבת על ידי הצמחית - תשנת את מסדרון האבנים, פשוט כשמעני, קריין גיון, אמן הלודי בולט, העובד בכל אתר שאלי הוא מגיע עם בני המקום. כאשר ייצג את ארצו, למשל, בביאולה של ונציה, עבד עם דייגי הלאגונה של ונציה ובסוף שהייתו במחיצתם בנה מיתקן מעץ וקני-סוף לעישון דגים. קריין גיון מתגורר כבר למעלה משבעים בקיבוץ איילת-השחר ומעניין יהיה לצפות בלקחי שהייתו בקיבוץ, כפי שיתבטא, ב"תלחי 80".

חשוב לציין כי חלק ניכר מן העבודות יישאר בשטה, לאחר תום המיפגש. חלקן - יושמד על-ידי התלחי בליה טבעים (משולש הסיד חלבן של בוקי שורץ למשל, שעורר שערוריות עוד טרם צויר - יימחק, ללא הותלי סימן, עם הגשם הראשון), חלקן - מקוה אמנות בורל - יהווה תשתית לנף פסלים קבוע, באזור תלחי.

סימפוזיונים ומפגשים של פיסול בנוף פתוח - נעשו לנעשים בעולם. בישראל - התקיימו כבר לפני למעלה מעשר שנים פרויקטים בודדים של עבודה בנוף ובטבע, בדרך כלל בחסותו ובעידודו של מוויאן ישראל, שהיה באותה תקופה מטרון האמנות המתקדמת. (הבולטים באותם פרויקטים, בחר "ירושלים" של ד' בליית ג', מרקס וי. גוישטיין [1970], "הנוף התלחי" [1970/71], ו"שוקם מחצבת גשר" [1972] של האמן המנוח יצחק דנציגר). אבל, טרם העסק והתקיים בארץ פרויקט אמנות בתימוגו קבנה-מידה כשל, "תלחי 80", ריבוי ד' משותפים, גיון הפרויקטים, תאוריה הבלתי-פרמטלית ומגו האוויר הנפלא של, "ליל-ליל" בסוף קיץ תחלת פתי - מומנים (כמעט מבטיחים) מפגש מרתק לכל הורכב תרבות. תלחי, 3-3 בספטמבר, כדאי לנסות.

על "תליחי 80" עוד ידובר ויכתב הרבה. האם היו
שם פוינטירדר וסימולטדר כאמנת ההדושה בישראל?
קשה לענות ברקע זה, ואפשר רק לנסות רשמים ראשונים
ממשפט. מיד שזוהי הצלחה, בקהמירה בלתישנית
(ולא רק בישראל), במבטש של המונות עם יצירות שרובן
רחוקות מאישות "מונכמוס".

אחת ההחלטות המרכזיות של
"לח"י 80" הייתה אם כן סוצי-
ליזם או סוציאליזם (מותר
לשור ארנסט: "מחתרת הלון ל-
כן שרונה קודם מרוחק לא-
אישית, התוצאות אפשר יהיו להרגיש
יותר כבתיים ורקוק, אבל
זה שיעול היטב את ההיגיון-
המוקדוק לא עזרה במרכז, "חל-
ל" כשם שהאנונימיות "הי-
הו" רק נספח לאנונימיות "ה-
הי" המרכזית. בצעם, היה
— והיו המון מקום וזמן —
רבה יותר להחליט על עמדות

צריך להוכיח לטובה את המשי-
תמים ביצירה הזאת: ראובן ר'
דוד (סקסופון); ננה, פסנתר ויולה
(חילילים); עמר, זיגור וזיגור
ולרינתות; ירחמיאל ואהרם (חלי-
ות); אדם, גם בכאס, בחצוצרה
ביגור; רביב (תופים); שי
רומבו; מאקס מרד (טון-מאס'
אזים צרי (מאנר).

גנים הקיטונים שהסכנו ב
 60% יצרות של אירוע
 (EVENTS) מגוון מאוד
 על מליינגנות של ב'
 יצית ב' שרת הבכורה
 סילאט נבחרת עם קצתו
 המגנו לתר היכסית: ה
 ש ישוב על המה ומזכיר א
 לגור לאסילאט את הבגד
 לובש. בכל "האירועים" ה
 ש האלה יש תערובת של גור
 וקריקט עם מחד ואולי
 תחרות טראפית בייחוד כ
 והיו של האמריקאנצ
 יתנים לכן להחרהו בג
 והקהל של שארלוט מור
 יאשר להצטרף את מה ש
 עשה התרומים של מו
 של המוסקיה היא כאן כל
 חלק מהחיות של שארלו
 כאדם. מוצגת לצפינו ב'
 חיים" (המניה) דג בגול

גוש צפוף של בני־אדם עומד ונדחק במעגל סגור מסביב למבצעת, וקריאות אלמוניות וזעקים לתוך הרמקולים: „לזוז הלאה! לזוז הלאה!“ כשאיש אינו זו, כמובן.

אם אנחנו כאלה, הן מה שיש
אז הן מרובי - ואותי, למען ה'
הזית - אפשר לראות בפנים הב'
הזית (מאבני) תרדוד מתכונני ה'
זית אחר לזית (הזית) לזית חזות'
רשעות וזית קפדנות בשטח, ה'
מזמן (התאמת) - להטענות'
זית גדולה של השלוחות.

אלו קאסר הוא אישיות מרסס,
אלו קאסר תרדוד תרדוד תרדוד'
אלו קאסר שבות ה' 50, אלא
הזית - אישיות תרדוד שבו שלם
שלם עצמו, תרדוד תרדוד וזית'
שעלם, תרדוד תרדוד תרדוד'
לשכל זית מרדוד תרדוד מלאה'
לשכל זית מרדוד תרדוד מלאה'
הזית - תרדוד תרדוד תרדוד'
הזית - תרדוד תרדוד תרדוד'
הזית - תרדוד תרדוד תרדוד'
הזית - תרדוד תרדוד תרדוד'
הזית - תרדוד תרדוד תרדוד'

[illegible][illegible]

★

✱